37 S. Joannes VI.
A 38 S. Gregorius III.
39 S. Leo III.
40 S. Valentinus.
41 S. Gregorius VIII.

Ex his 27. ſunt Sancti. Omiſit VVion 7. alios ab aliis Pontificibus annumeratos, quòd revera Benedictini non fuerint.

Benedictini in Schismate electi. Antipapæ.

1 Philippus contra Conſtantinum I.
2 Anaſtaſius III. contra Benedictum III.
3 Benedictus IX. dictus X. contra Nicolaum II.
4 Sylveſter III. contra Paſchalem II.
5 Paſchalis III. contra Alexandrum III.

Pontifices Schismatici, qui a sede ſua dejecti Ordinem S. Benedicti profeſſi ſunt.

1 Conſtantinus II.
B 2 Chriſtophorus.
3 Benedictus V.
4 Albertus.
5 Maginulphus.
6 Gregorius VIII.

Qui ex aliis Ordinibus ſub Regula S. Benedicti militantibus aſſumpti ſunt, his non connumerantur.

☞ *Vide, quæ infra de Ordine Ciſtercienſi dicimus.*

S.R.E. CARDINALES.

Enumerantur à B. P. Benedicto uſque ad Concilium Conſtantienſe 184. quibus ſi quatuordecim à tempore dicti Concilii ad hæc uſque noſtra tempora creati adjungantur, exurget numerus 198. Et ſic *Genebrardus lib. 3. Chronol.* dicit fuiſſe ferè ducentos. Inter hos ſanctitate, & ſcriptis celebriores ſunt:

S. Petrus Diaconus S. Gregorii.
Anaſtaſius Bibliothecarius.
S. Donatus Humbertus Archiep.
Leo Oſtienſis.
C S. Pontius Abbas Cluniacenſis.
Hugo de Tolietto.
Nicolaus de Tedeſchis Archiep.
Panormitanus auditor Rotæ, I. V. Doctor.
B. Humularius Luxovienſis Archiepiſc. Trevirenſis.
S. Petrus Damiani.
S. Matthæus Prior Cluniacenſis, & Epiſcopus poſteà Albanus.

Plures alios recenſet *Wion.*

Patriarchæ.

Antiochenus unus.
Conſtantinopolitani 44. fuere monachi, ſed non conſtat an omnes Benedictini, de quibuſdam ſatis certum eſt.
Hieroſolymitani 5.
Aquilejenſis 1.
Grandeſis. 1.

Archiepiscopi.

Referuntur à multis Hiſtoricis fuiſſe mille ſexcentos, quos omnes hic enumerare, ſupervacaneum eſt. Dabimus ali-
D quot ſanctitate celebres.

S. Malachias in Hibernia.
S. Virgilius Arelatenſis.
S. Claudius Archiep. Biſontinus.
S. Sulpitius.
S. Auſtregiſilus. } Bituricenſes.
S. Radulphus.
S. Bonifacius Saxo Boſnenſis in Ruſſia, martyr.
S. Auſgarius.
S. Rembertus.
S. Adalgarius. } Bremenſes in Saxonia.
S. Hogerus.
S. VVimo.
S. Lubentius.
S. Auguſtinus Dorovernenſis in Anglia à S. Gregorio miſſus cum ſeqq.
S. Laurentius.
S. Mellitus. } Cantuarienſes.
S. Juſtus.
S. Honorius.
S. Deuſdedit.
S. Theodorus.
S. Brechtualdus.
S. Tadubinus.
S. Lambertus Anglus. } Cantuarienſes.
S. Adelardus.
S. Dunſtanus.
S. Ælphegus.
S. Ægelnotus.
S. Lanfrancus.
S. Anſelmus.
S. Anaſtaſius Colecenſis in Hungaria.
S. Agilophus.
S. Hermannus. } Colonienſes.
S. Samſon.
S. Maglorius. } Dolenſes in Britannia minori.
S. Laurentius Dublinenſis.
S. Paulinus Eboracenſis miſſus à S. Gregorio I.
S. VVilfridus.
S. Ceadda.
S. Boſa. } Eboracenſes.
S. Joannes.
S. Oſubaldus.
S. Leander.
S. Iſidorus. } Hiſpalenſes in Hiſpania.
S. Aidanus.
S. Finanus.
S. Colomannus. } Lindisfarnenſes Archiep. in Anglia.
S. Eatta.
S. Cutbertus.
S. Edilubaldus.
S. Geneſius.
S. Lambertus. } Lugdunenſes in Gallia.
S. Deſiderius.
S. Albertus Magdeburgenſis.
S. Joannes Magnipolenſis.
S. Bonifacius Germanorum Apoſtolus, & martyr. Moguntinus, & Ultrajectinus.
S. Lullus.
S. Andegarius.
S. Rabanus Maurus. } Moguntini.
S. Sundertholdus
S. Bardo.
S. Nivardus, Remenſis in Gallia.
S. Fulco Remenſis.
S. Ansbertus Rothomagenſis.
S. Mauritius Rothomagenſis.
S. Bruno Ruthenorum.
S. Tiemo.
S. Eberhardus. } Saltzburgenſes.
S. VVelphrannus.
S. Ebbo. } Senonenſes.
S. Aldricus.
S. Maximianus Siracuſanus.
S. Bernardus Archiep. Toletanus.
S. Silvinus.
S. Erembertus. } Toloſani in Gallia.
S. Nicetus.
S. Baſinus.
S. Clodulphus. } Trevirenſes.
S. Ludubinus.
S. Hildulphus.
S. Gadeoldus Viennenſis in Gallia.

Sequentes Archiepiscopatu Relicto facti ſunt Benedictini.

S. Amatus Senonenſis Archiepiſcopus Relig. poſteà in Broilo.
S. Giſlenus Athenienſis Archiep. factus monachus in monaſterio à ſe conſtructo.
S. Gudubaaldus Archiep. in Britannia monachus, & Abbas Mevoti factus fuit 188. Monachorum.
Hugo Turonenſis Archiepiſcop. Cluniacenſis poſteà monachus.
Truſtinus Eboracenſis Archiepiſcop. monachus factus eſt in monaſterio Pontisfracti.

Epiſco-

A

Episcopi.

Traduntur à quibuſdam fuiſſe quindecies mille, ac ſecundum Trithemium, Sabellicum, Genebrardum, tantùm quater mille, & aliquot. Plures fuiſſe probabilius eſt, è quibus exiſtunt ſancti.

S. Paternus Arboricenſis Epiſcopus.
S. Salvius Albigenſis.
S. Theodofridus Albigenſis.
S. Vicelinus Aldemburgenſis.
S. Maclovius Alethenſis in Britannia.
S. Godefridus Ambianenſis.
S. Petrus Anaguinus in Campania.
S. Albinus Andegavenſis.
S. Lucinius Andegavenſis.
S. Magnobodus Andegavenſis.
S. Amandus Argentinenſis, & Moſæ-Trajectinus.
S. Arbogaſtus Argentinenſis.
S. S Florentinus Argentinenſis.
B S. Gallus Arvernenſis.
S. Præjectus.
S. Aſaph. } Arvernenſes.
S. Germadius.
S. Victerbus.
S. Symbertus.
S. Nodegarius.
S. Vvidgarius. } Auguſtæ Vindelicorum.
S. Adalbertus.
S. Ulricus.
S. Gebehardus.
S. Rachacharius.
S. Leodegarius. } Auguſtodunenſes.
S. Eutherius.
S. Theodulphus. } Aurelianenſes.
S. Iſaurus.
S. Vvilibaldus Ayſtetenſis.
S. Vigor Bajorenſis.
S. Otto Bambergenſis.
S. Adalmannus Belxacenſis.
C S. Vvillehadus Bremenſis, antequam eſſet Archiepiſcopatus.
S. Baterius Brixienſis.
S. Hartmanus Brixienſis.
S. Joannes Cæſar-Auguſtanus.
S. Gerardus Canadinenſis martyr.
S. Elechelmus Candidæ Caſæ in Anglia.
S. Hugo Citizenſis.
S. Rodoſnidus Compoſtellanus, nunc eſt Archiepiſcopatus.
S. Petrus Monſorius, ibidem.
S. Joannes.
S. Conradus. } Conſtantienſes.
S. Gebehardus.
S. Ludgerus Monaſterienſis.
S. Audomarus.
S. Bainus.
S. Eloquinus. } Morinenſes.
S. Erhenbodo.
S. Hanfridus.
D S. Mainus Nannetenſis.
S. Adalbertus martyr, Pragenſis.
S. Maurus Quinqueeccleſienſis.
S. Gaebaldus.
S. Vvolfangus. } Ratiſponenſis.
S. Rupertus.
S. Vitalis. } Saltzburgenſes, nunc eſt Archiepiſcopatus.
S. Joannes.
S. Villibrordus.
S. Bonifacius.
S. Gregorius. } Ultrajectenſes, nunc eſt Archiepiſcopatus.
S. Albericus.
S. Rixfridus.
S. Radbodus.
S. Eutropius Valentinus.
S. Benno Vandalorum.
S. Lambertus.
S. Veranus. } Vencienſes.
S. Vvitbertus Vverdenſis.
S. Patto.
S. Tanco.
S. Rottillas. } Vverdenſes.
S. Iſengerus.
S. Harrucus.
S. Stephanus Upſallenſis.
S. Eguinus Vvigornienſis.
S. Oſubaldus ibidem.
S. Vvolſtanus Vvigornienſis.
S. Subitthunus.
S. Birſtanus. } Vvintonienſes.
S. Æthelimoldus Vvintonienſis.
S. Burchardus Vvormatienſis.
S. Attilanus Camorenſis.
S. Adelarius incertæ ſedis.
S. Eobanus.
S. Etro.
SS. Eubaldi duo niger, & albus.
S. Foilanus.
S. Gero. } Incertæ ſedis.
S. Giſalaricus.
S. Humbertus.
S. Iſidorus.
S. Lebuinus.
S. Firminius.
S. Acca Domnocenſis.
S. Binnus.
S. Heddi. } Dorcaceſtrenſes.
S. Martinus Dumienſis.
S. Adelarius Erfordienſis, martyr.
S. Rodulphus Eugubinus.
S. Corbinianus Friſingenſis.
Albuinus Friſlarienſis.
S. Joannes Gerundenſis in Hiſpania.
S. Nonnitus ibidem.
S. Tiagrinus Halberſtadenſis.
S. Chilianus Herbipolenſis.
S. Burchardus ibidem.
S. Alfridus.
S. Gothardus. } Hildeshemenſes.
S. Chagnoaldus Laudunenſis.
S. Froilanus.
S. Albitus. } Legionenſes in Hiſpania.
S. Floribertus Leodienſis.
S. Ratherius.
S. Notgerus. } Leodicenſes.
S. Vvelbodo.
S. Paulus Lemovenſis in Britannia minori.
S. Malchus Leſmotenſis in Britannia.
S. Golubenus Leovenſis.
S. Mainardus Livornienſis.
S. Hidulphus Lobienſis.
S. Urſmarus.
S. Erminus.
S. Theodulphus. } Lobienſes.
S. Ulgiſus.
S. Abel.
S. Amulubinus.
S. Ceddi Londinenſis.
S. Erchenubaldus Londinenſis.
S. Vvalbertus Meldenſis in Gallia.
S. Pharo.
S. Hildebertus. } Meldenſes.
S. Coſmas Memcmanenſis in Lydia.
S. Arnulphus.
S. Clodulphus. } Metenſes.
S. Bruno.
S. Helinubardus Mindenſis.
S. Gerungus.
S. Benno. } Miſnenſes.
S. Valerius Niſſenus.
S. Acarius.
S. Eligius. } Noviomenſes, & Tornacenſes.
S. Mommolenus.
S. Ætherius Oxomenſis.
S. Germanus Pariſienſis.
S. Petrus Polycaſtrenſis.
S. Godranius Sanctonenſis.
S. Benedictus Sardorum.

S. Adel-

S. Adelmus Saresburienſis.
A S. Vviro Scotorum.
S. Bruno Signienſis.
S. Arnulphus Svveſionenſis.
S. Helladius.
S. Juſtus.
S. Eugenius 2.
B. Eugenius 3.
S. Ildephonſus.
S. Julianus. } Toletani; nunc Archiepiſcopatus.
S. Tudualdus Trecorenſis.
S. Remaclus.
S. Theodardus.
S. Lambertus. } Tungrenſes, & Trajectenſes ad Moſam.
S. Hetmenfredus.
S. Paulus. } Virdunenſes.

HI EPISCOPATU DESERTO Monaſticen Profeſſi ſunt.

S. Anſelmus Lucenſis Epiſcopus deinde monachus S. Benedicti in agro Mantuano.

B S. Ausfridus Ultrajectenſis monachus poſteà S. Pauli in monaſterio à ſe condito in monte S. Mariæ.

S. Bertnaldus Epiſcopus Hildeshemenſis.

S. Bonitus Epiſcopus Arvernus monachus Magnilocenſis.

S. Bruno Epiſcopus Signienſis monachus Caſſinenſis.

S. Deodatus Nivernenſis Epiſcopus monachus Voſagienſis.

S. Diſibodus in monaſterio à ſe conſtructo.

S. Kentingernus Claſcœnſis Epiſcopus, & monachus poſteà 663. monachorum pater fuit.

S. Nordimbertus Curienſis Epiſcopus, & monachus poſteà Hippacenſis.

S. Theodgerus Epiſcopus Metenſis. Cluniacenſis poſteà monachus.

Alii 20. Epiſcopi non ſancti relicto Epiſcopatu Benedictinæ regulæ ſe ſubdidiſſe reperiuntur.

SCRIPTORES.

C

Quindecim millia, qui ſcriptis, & eruditione clari, fuere ab Hiſtoricis referuntur. Celebriores in Eccleſia, eoſque paucos referemus.

S. Gregorius Magnus Eccleſiæ Doctor.
S. Anſelmus.
Leo Oſtienſis.
V. Beda.
Petrus Diaconus.
Aymoinus Hiſt.
Alcuinus.
S. Aldegundis Abbatiſſa.
S. Algerus de Ven. Sacramento.
Angelomus in Lib. Reg. & Cantica.
S. Aurelius Caſſiodorus.
S. Benedictus Bedæ magiſter.
S. Columbanus.
Dodechinus Hiſtor.
Dionyſius Exiguus.
Florus Martyrologium ſcripſit.
D Franciſcus Ruiſius regulas S. Scripturæ dedit.
Franco Abbas Affligenienſis.
Haymo Halberſtajenſis Epiſcopus.
Hieronymus Lauretus.
Honorius Auguſtodunenſis.
Jacobus à Graſſiis.
Joannes Damaſcenus de Imaginibus, & Joſaphat, & Barlaam.
Lambertus Schafnaburgenſis.
Ludovicus Rhoſius.
Marianus Scotus.
Petrus Borchorius.
S. Petrus Damianus Cardinalis Hoſtienſis.
Proſper Martinengius Poeta.
Regino Hiſtoricus.
Rupertus Tuitenſis.
Rabanus Maurus.
Sigebertus Gembracenſis.
Ildefonſus Archiep. Toletanus.
Strabo Fuldenſis Gloſſæ ordinariæ auctor.
Joannes Trithemius. E
Hermannus Contractus.
Nicolaus Tudeſcus Panormitanus.
Hamularius Fortunatus.
Lanfrancus de Venerabili Sacramento.
Paſchaſius.
Guido Abbas ſex Muſicæ notas invenit.
Burchardus juris Pontificii Doctor.
Gratianus decreti author.
Joannes Abbas Concordantiarum Bibliorum author.
Lapus Abbas, Abbatis titulo à Juriſtis citatus.
Conſtantinus Afer medicinæ reſtitutor.
Joachinus Perionius.
Roſebdis Monialis Græcè, & Latinè ſciens,
Joachin Abbas.
Nicolaus De donis Coſmographiæ reſtitutor.
Uſobardus.

SANCTI.

Innumerabiles ferè ſunt. Trithemius plus quam quindecim millia fuiſſe dicit. Petrus Meſſias pluſquam triginta millia. F Alii triginta ſeptem millia. Rugianus quinquaginta millia SS. Monachorum eſſe ait in veteri libro manuſcripto. In Bibliotheca Caſſinenſi ita habetur: Sancti Monachi ſub regula S. P. N. Benedicti Canonizati ſunt numero quadraginta quatuor millia, & viginti duo, quorum quinque millia quingenti quinquaginta quinque fuerunt monachi monaſterii Caſſinenſis, ibidemque ſepulti. In Cœnobio Benchorenſi occiſi ſunt ſemel 900. Monachi. alios 900. in Gemetuenſi monaſterio Dani occiderunt. Iidem Dani mille, & ampliùs in Anglia. Normanni 116. Turonis, & Floriaci 60. interemerunt. Et infiniti alii alibi occiſi ſunt. Cùm autem tempore Trithemii fuerunt 37000. Monaſteriorum, abſque Præpoſituris, & Prioratibus, & 15000. Monialium Monaſteria, ſi in unoquoque Monaſterio unus tantùm (quod veriſimile eſt) ſanctus fuiſſet, jam haberent 52000. monachos ſanctos, quid ergo, cùm unum monaſterium ſæpe tam multos habeat, ut vidimus.

IMPERATORES, QUI IMPERIO Abdicato monachi facti ſunt. G

S. Lotharius Rom. Imp.
Hugo Italiæ Imperator X.
Arduinus Italiæ Imperator X.
Artemius Anaſtaſius.
Theodoſius IV.
Stantatius.
Bardanes.
Michael III.
Theophylactus.
Romanus Lecapenus.
Michael IV.
Michael. V.
Iſacius Comnenus.
Romanus V.
Michael VII.
Joannes Ducas.
Nicephorus III. H
Manuel Comnenus.
Iſaacius II. Angelus.
Andronicus ſenior.
Joannes V. Cantacuzenus.

IMPERATRICES.

S. Richarda Caroli Craſſi uxor.
S. Matildis Henrici aucupis uxor.
S. Adelheydis Lotharii, & Ottonis I. uxor.
S. Cunegundis S. Henrici II. uxor.
S. Agnes Henrici nigri Imper. conjux.
S. Praxedis Henrici III. aliis IV. conjux.
Juditha Ludovici Pii Imperat. uxor.
Angelpilga S. Lotharii I. Imp.
Hermingarda, ejuſdem uxor 2.
Ibilla Berengarii II. Imperatoris uxor.
Angilberga Ludovici II. Imp.
Gunildis Henrici III. Imp.

Refert

Refert Vvion, 14. Orientis Imperatrices Conſtantinopo- A litanas moniales factas, ſed quia incertum eſt ſub qua Regula profeſſæ ſint, hic prætermiſimus.

REGES, ET REGINÆ.

S. Sigebertus Anglorum Oriental.
S. Taſſilo II. Bavariæ Rex.
S. Judicael Britanniæ minoris.
S. Bamba Viſigothorum Rex.
S. Alphredus Northumbriæ Rex.
S. Irca Occidentalium Saxonum.
S. Trebellius Bulgariæ Rex.
S. Cleolulphus Nortumbriæ.
S. Carolomanus Auſtraſiæ Rex.
S. Rachiſius Longobardorum.
S. Taſſilo III. Bavariæ Rex.
S. Salomon III. Britan. minoris.
S. Svvatocopius Moraviæ Rex.
Ethelredus Marciorum Rex.
Offa Orientalium Saxonum.
B Eadbertus Northumbriæ.
Fortunus Vaſconum Rex.
Alphonſus IV. Legionum Rex.
Conſtantinus III. Scotiæ Rex.
Salomon Hungariæ Rex.

SEQUENTES HABITU, NON PROFESSIONE, Monachi fuerunt.

S. Sebbi Saxonum Orientalium.
S. Vvenceslaus Bohemiæ.
Balduinus II. Hieroſolymorum.
Stephanus II. Hungariæ.
Ericus Daciæ Rex.

SEQUENTES COACTE Monachi fuere.

Pipinus Aquitantiæ Rex.
Carolus Aquit.
Ludovicus Franciæ.
Tolgan Viſigothorum Rex.
C Edroicus Suenorum Rex.
Andreas Suevorum.
Bernardus Italiæ.
Magnus Norvvergiæ.

EX MONACHIS REGES FACTI.

Sichardus Saxonum Oriental.
Chilphericus Franciæ.
Theodoricus II. Francorum.
Alphonſus II. Legionis Rex.
Simeon Bulgariæ Rex.
B. Caſimirus Poloniæ Rex.
Alphonſus VI. Hiſpaniæ Rex.
Bela II. Hungarorum in Pannonia.
Uladiſlaus Poloniæ Rex.
Childericus III. Franciæ.
Veremundus Hiſpaniæ.
Ramirus Aragoniæ.
Theodericus I. Franciæ.
Cormarcus Mumoniæ Rex.

REGINÆ.

D Clotildis Franciæ Regina.
S. Andonera Franciæ Regina.
S. Radegunda Franciæ.
S. Ermenburga Mercior. Orient.
S. Bathildis Franciæ.
S. Eanfleda Nortumberiæ.
S. Etelreda Northumbriæ.
S. Sexburga Cantiæ Regina.
S. Ermavilda Merciorum.
S. Hereſvvilda Anglor. Oriental.
S. Chineſvvilda Saxonum Orient.
S. Chimeburga.
S. Cutburgis
S. Eadgyta } Northumbriæ.
S. Ediburga Saxonum.
S. Teſia Longobardorum.
S. Taraſia Toletana Regina.
S. Beatrix Hungariæ.
Fritburga Aurelianorum.
Cixliona Hiſpaniæ.
Giſela Franciæ Regina. E
Hermingardis Franciæ.
Æoſinda Hiſpaniæ.
Ærreſvvita Merciorum.
Etelvvita Angliæ.
Taraſia.
Geloira. } Hiſpaniæ.
Alfreda Angliæ.
Gelona Hiſpaniæ.
Æditha
Agatha
Eleonora. } Angliæ.
Agmunda Hungariæ.
Gontroda
Malfrada
Nugneſa } Hiſpaniæ.
Eleonora Navarræ.
Leonora Aragoniæ.
Eadburga Saxonum Occident.
Verraca Hiſpaniæ.
N. anonyma Hungariæ. F
Theodegildis
Berta.
Ingelburga } Franciæ. { Hæ 4. coactæ ſunt Moniales fieri.
Zytopyrga Bavariæ.

SANCTIMONIALES REGINÆ FACTÆ.

Nantilda Franciæ.
N. anonyma Angliæ.
Oda Poloniæ.
Oda Ruſſiæ.

SEQUENTES EX MONIALIBUS REGINÆ factæ poſteà ad Monaſterium redierunt.

Anonyma Franciæ.
Hatteburga Saxoniæ.
Vvilfreda Angliæ.
Mathilda Magdeburgenſis.

S. Mathilda invida facta Angliæ Regina in regimine mortua eſt.

Filii Imperatorum Occidentalium 10.
Filii Imp. Orientalium Conſtantinopolitanorum 12. G
Filiæ Imperatorum Occidentis 23. Orientis 17.
Filii Regum Sancti 21. Non ſancti 14.
Filii Regum, qui coacti monachi facti, ſunt 13.
Filiæ Regum ſanctæ 39. Non ſanctæ 39.
Duces Veneti ſancti 1. Non ſancti 2. Coacti 3. Habitu ſolum 3.
Filiæ, & filii Ducum Venetiarum 5. & una Duciſſa.
Duces, Duciſſæ, & eorum liberi 86.
Principes, principiſſæ, & eorum liberi 19.
Marchiones, Marchioniſſæ, & eorum proles 31.
Comites, & Comitiſſæ, & eorum proles 113.
Gentium Apoſtoli, & Martyres 13. Alii 16.

Ordinis Propagatores, & Reformatores 8. Præcipui, Prophetiæ ſpiritu claverunt Joachim abbas S. Elizabeth Hildegardis Gertrudis Abbatiſſæ, & Mechtildis monialis virgines doctæ.

Academiarum Fundatores S. Alcuinus Pariſienſem S. Neolus Oxonienſem 4. Alii monachi Cantubrigienſem univerſitatem erexerunt.

ORDINUM SUB REGULA S. BENEDICTI militantium. H

CLARIOR DESCRIPTIO, ET ORIGO. Aliaque huc pertinentia.

Ex ſcriptis Auberti Miræi, & nonnullis aliis.

Ordo, ac MONASTERII CLUNIACENSIS Origo, primique Abbates.

Quis primus nobiliſſimi Cluniacenſis monaſterii conditor fuerit, magna eſt quæſtio. *Gulielmus Paradinus, Petrus San-Jul. Jacobus Severtius, Bugnovius*, & cæteri recentiores rerum Burgundicarum ſcriptores, Guarino Comiti Matiſconenſi, & Cabilonenſi: veteres autem ſcriptores omnes Guilielmo Pio, Aquitaniæ Duci, & Arverniæ Comiti eam gloriam tribuunt. Quibus conſentit & Teſtamentum ejuſdem Gulielmi, ejuſque conjugis Ingelbergæ, anno Imper. Caroli Magni undecimo datum, ac ſignatum.

Conſtat quidem, Guarinum Comitem villam Cluniacum ab Hildebaldo Matiſconenſi Epiſcopo, via permutationis, ut loguuntur, accepiſſe, ibidemque Capellam in honorem S. Mariæ, & S. Pe-

& S. Petri ædificaſſe, juxta diploma Ludovici Pii anno Imp. duodecimo Imperii Aquiſgrani datum, quo dictam permutationem Imperator confirmat: Sed in illo diplomate nulla prorſus Cluniacenſis monaſterii fit mentio. Quo fit, ut cum Joanne Quercetano, qui Bibliothecam Cluniacenſem eruditis Notis illuſtravit, cenſeam, fundatoris titulo Guilielmum Ducem haudquaquam eſſe ſpoliandum.

Cæterùm Guarinus, & Ava ejus conjux; morientes, quidquid juris in Cluniaco habebant, eidem Guilielmo Duci reliquerunt. Is, *Bernone* Abbate Gigniacenſi ad ſe evocato Cluniaci monaſterium extruere cœpit, quod Eblus Pictavorum Comes, & Guilielmi cognomento Pii in Aquitaniæ Ducatu ſucceſſor poſteà perfecit.

Mortuus eſt autem Gulielmus ann. 918. aut 920. in Brivatenſi vico apud S. Julianum martyrem ſepultus. Flodoardus tamen chronographus Remenſis dicit, illum ſupervixiſſe ad annum uſque nongenteſimum viceſimum ſeptimum.

Primus itaque Cluniacenſis Abbas fuit B. Berno, qui Guilielmo Duce ſumptum ſuppeditante, cœnobium Cluniacenſe conſtruxit. Quo fit, ut à multis medii ævi ſcriptoribus ejuſdem fundator nuncupetur.

B. Bernoni ſucceſſit S. Odo, Martyrologii Romani tabulis ad diem 18. Novembris adſcriptus. Ejus vita per Joannem monachum Cluniacenſem, natione Italum, ac diſcipulum, extat apud Surium, & fuſior in Bibliotheca Cluniacenſi. Obiit autem in S. Juliani monaſterio, diœceſis Turonenſis, quod à Danis deſtructum Theotolo Archiepiſcopus inſtauravit. Idem Odo vitam ſancti Geraldi Ariliacenſis Comitis libris quatuor complexus eſt, quos cum reliquis ejuſdem operibus Quercetanus publicàvit. Fuit autem S. Odo primus totius ordinis Cluniacenſis reformator, ac pater: ideòque à Sigeberti noſtri Gemblacenſis interpolatore, & aliis vocatur primus Abbas Cluniacenſis.

Odoni defuncto ſuffectus eſt Aimardus ſeu Ademarus: Ademaro autem S. Majolus, in Romanos faſtus die undecimo Maii relatus. Vitæ ejus hiſtoria per S. Odilonem proximum ſucceſſorem, & altera per monachum quendam Silviniacenſem ſcripta extat in Bibliotheca Cluniacenſi. Obiit autem anno 954. & quieſcit S. Majolus Silviniaci, in diœceſi Anguſtodonenſi: quod monaſterium Archembaldi viri nobiles fundarunt.

Anno nongenteſimo nonageſimo tertio, Odilo ex Arvernia oriundus, ex clerico Brivatenſi monachum profeſſus in Cluniacenſi cœnobio, poſt Majolum præficitur ipſi cœnobio, quod per annos LVI. miro religionis fervore rexit, & provexit. Qui egregiè, præter cætera pietatis inſignia, non ſolùm vitæ exemplis, ſed etiam miraculis in vita ſua claruit, qui cùm reprehenderetur, quòd in peccantes miſericordior juſto eſſe videretur: ſi damnandus ſum, inquit, malo damnari de miſericordia, quàm de duritia: ut *Sigebertus Gemblacenſis in Chronico* loquitur. Idem primus commemorationem omnium fidelium defunctorum, prima die poſt feſtum omnium Sanctorum, in ſuis monaſteriis fieri præcepit: quem ritum poſteà univerſalis Eccleſia recipiens comprobavit: ut *in Romano Martyrologio Kal. Januarii legitur*. Obiit autem an. Chriſti milleſimo quadrageſimo octavo, ætatis ſuæ anno octogeſimo ſeptimo: ut in ejus vita *Petrus Damianus*, & *Sigebertus in Chronico* notant. Scripſit is vitam B. Adelheidis Imperatricis, quæ in Bibliotheca Cluniacenſi extat typis edita.

Poſt S. Odilonem in regimine S. Hugo ſuccenturiatus eſt, Romano Martyrologio ad diem 29. Aprilis inſertus. Uſus eſt eo familiariſſimè Gregor. VII. Papa, cujus ad illum extat epiſtola an. 1078. data. Obiit autem an. Chriſti milleſimo centeſimo nono, ut Sigeberti noſtri Gemblacenſis interpolator, & alii notant. Vitæ hiſtoriam ſcripſit Hildebertus Epiſcopus Cenomanenſis, ab Andrea Quercetano in Bibliotheca Cluniacenſi editam. Quæ apud Surium extat, per Hugonem monachum Cluniacenſem, illius coætaneum, litteris eſt conſignata. Diſcipulum inter alios S. Hugo habuit S. Morandum monachum Cluniacenſem, cujus geſta pariter leguntur in Bibliotheca Cluniacenſi.

Poſt S. Hugonem, ex ordine Abbates fuere Pontius, Hugo eo nomine ſecundus, & B. Petrus Mauritius, cognomento Venerabilis. Horum poſtremus, nobili genere natus, primùm miles, deinde monachus Cluniaci fuit. Idem S. Bernardo Abbate Claræ-vallis familiariſſimè uſus eſt, ut Epiſtolæ ultrò citroque miſſæ comprobant. Scripſit varia à Trithemio, Baronio, Bellarmino, aliiſque laudata, quæ unum in corpus collecta leguntur in Bibliotheca Cluniacenſi Lutetiæ edita.

De Cluniacenſis familiæ provinciis, ac monaſteriis ſingularum provinciarum.

Inter varias familias, ſub ſancti Benedicti ſignis militantes, nigrorum (ut à colore veſtis nuncupant) monachorum, longè nobiliſſima fuit Cluniacenſis, à Cluniaco d. Maliſconenſis archicœnobio nomen mutuata. Fuit ea olim in provincias decem partita, videlicet Lugdunenſem, Franciæ, Provinciæ, Pictavienſem, Arverniæ, Vaſcoviæ, Alemanniæ, Lombardiæ, Hiſpaniæ, & Angliæ. Quot, & quæ præcipua ſingulis in provinciis monaſteria fuerint, paucis commemorabo.

PROVINCIA LUGDUNENSIS.

Cluniacum, totius ordinis caput, in diœceſi Matiſconenſi; anno 910. fundatum.

Gigniacum, in diœceſi Lugdunenſi, B. Berno, ex Comite primus Abbas Gigniacenſis, fundavit: ut interpolator Sigeberti Gemblacenſis ad an. 895. commemorat. Idem quoque Balmenſis, in d. Veſontionenſi, ac demum Cluniacenſis Abbas fuit. Habet autem Gigniacum annexos minoris notæ Prioratus, hoc eſt, unius, duorum, aut trium monachorum cellas ſexdecim.

Cari loci Monaſterium, in d. Matiſconenſi, fundarunt Robertus Valentinus Epiſcopus, ejuſque frater Eduardus.

S. Marcelli monaſterium, juxta Cabilonem, fundavit Guntramnus Burgundiæ Rex, ut notat Fredegarius in appendice ad Greg. Turonenſem: quod Gaufredus Comes Cabilonenſis S. Majolo Abbati Cluniacenſi poſteà tradidit.

Merciniacum, monialium cœnobium, in d. Auguſtodunenſi, ſeu Eduenſi, fundavit S. Hugo Abbas VI. Cluniacenſis.

Nantuacum, ſeu Nantoacum, Prioratus in d. Lugdunenſi.

Decenatus Paredi in d. Eduenſi.

Decanatus S. Vincentii, ibidem.

Decanatus Vergei, ibidem. Numerantur autem Decanatus XIII. ordinis Cluniacenſis in univerſum.

Amberta, Prioratus in d. Lugdunenſi.

D. Salis, Prioratus ibidem.

S. Magdalenæ P. in Chatleſio, ibidem.

S. Romani P. ibidem.

Complectitur provincia Lugdunenſis, præter Abbatiam Cluniacenſem, novemdecim Prioratus, & tres Decanatus.

PROVINCIA FRANCIÆ.

Præter Abbatiam Belli Loci, in hac provincia ſunt quinquaginta monaſteria: ex quibus 50. nominantur Prioratus, Decanatus 9. & domus una. Eſt autem dicta Abbatia ſita in Argonia, & d. Virdunenſi.

Prioratus B. Mariæ, de Charitate, in d. Antiſſiodorenſi ſitus eſt, in Charitate oppido agri Nivernenſis, ad Ligerim fluvium, & exſtructus à S. Hugone Abbate VI. Cluniacenſi. Habet annexos quinquaginta Prioratus minoris notæ, ſeu non conventuales.

Prioratus S. Martini de Campis, in urbe Pariſienſi, habet triginta Prioratus annexos præter varias Præbendas, Curas, & Capellanias, ut nuncupant.

Prioratus S. Petri, in Abbatis villa, & d. Ambianenſi.

S. Arnulphi P. in oppido Cripejo, & d. Silvanectenſi, habet quatuor Prioratus annexos.

Longi Pontis P. in d. Pariſienſi.

Decanatus S. Dionyſii apud Nogentum Rotrodi, quod eſt oppidum agri Pertici in d. Carnutenſi, fundatorem agnoſcit Gaufridum vicecomitem Caſtri-dunenſem, dictus Rotrodus fuit pater Gaufridi.

S. Salvii P. apud Valentianas Hannoniæ oppidum, in d. Cameracenſi, fundatorem agnoſcit Carolum Magnum Imperatorem.

B. Mariæ P. de Nantolio, in d. Meldenſi.

S. Stephani P. in d. Nivernenſi.

S. Riveriani P. ibidem.

S. Mariæ P. in Monte Deſiderii, & d. Ambianenſi.

S. Theobaldi P. in Caſtro Vitriaco, & de Catalaunenſi.

S. Petri de Romiliaco P. in d. Bolonienſi.

SS. Petri, & Pauli de Burgo P. ibidem.

S. Stephani P. in Nameca, & d. Leodienſi.

S. Severini P. in Crondoſio, ibidem.

B. Mariæ P. de Bertreja ibidem.

S. Victoris de Cejo P. monialium, juxta Hujum oppidum d. Leodienſis.

Domus de Annajo, d. Pariſienſis.

Grandis Campus P. in d. Meldenſi.

Lupereiacum in d. Nivernenſi, SS. Gervaſio, & Prothaſio ſacrum.

Decanatus S. Coſmæ, in monte d. Conſtantienſis.

PROVINCIA PROVINCIÆ, TARANTASIÆ, Delphinatus, & Viennæ, habet Prioratus quadraginta quatuor.

S. Saturnini de Portu P. ad Rhodanum in d. Uticenſi, habet annexas cellas, ſeu Prioratus minores viginti ſeptem.

S. Joannis de Podoliano Prioratus, in d. Arauſionenſi, eſt unitus cum collegio Avenionenſi S. Martialis, ut domus Soergiæ.

Prioratus de Tornaco, in d. Nemauſenſi.

S. Victoris P. in d. Genuenſi.

S. Marcelli P. Dienſis in d. Valentina.

PROVINCIA PICTAVIENSIS, ET SANTONENSIS complectitur Abbatias duas, Prioratus viginti, & unum, & Decanatum unum.

Monaſterium Novum, ſive Abbatia SS. Joannis Evangeliſtæ, & Andreæ, in d. Pictavienſi, habet annexos Prioratus octodecim, & unam domum.

Abbatia S. Joannis Angeliacenſis, in oppido ejuſdem nominis, & d. Santonenſi extructa eſt à Pipino Aquitaniæ Rege, Ludovici Pii filio.

S. Europii Prioratus, in d. Santonenſi habet annexos Prioratus minores tredecim.

Inſulæ Aquenſis Prioratus vulgò *Isle d'Aix*, in d. Pictavienſi.

Decanatus S. Joannis de Roncenaco.

PROVINCIA ARVERNIÆ, PRÆTER DUAS Abbatias, continet Prioratus novem.

Mauziacenſis Abbatia, in d. Claromontenſi, fundata eſt per Robertum Arverniæ Comitem, ejuſque filium Guilielmum, & tradita eſt Cluniacenſibus anno milleſimo nonageſimo quinto. Habet ea annexos Prioratus ſexdecim.

Thiernenſis Abbatia in d. Claromontenſi.

Silviniacum, S. Majolo ſacrum, in d. Auguſtodunenſi, ſeu Eduenſi, quinquaginta olim monachorum fuit, habetque annexos Prioratus undecim, & domos quinque.

Celſiniarum P. in d. Claromontenſi, 40. olim monachorum.

Prioratus de Rivis, 20. monachorum olim.

PROVINCIA VASCONIÆ, PRÆTER ABBATIAS, complectitur Prioratus 12. & unum Decanatum, cum una domo.

Moiſiacum Abbatia 80. olim monachorum, in d. Cadurcenſi, fundatum eſt à Clodoveo Rege Francorum, & inſtauratum à Ludov. Pio.

Abbatia S. Petri Leſarenſis, aliàs de Pedelaxato, in d. Rivenſi.

Abbatia SS. Gervaſii, & Protaſii Exienſis, in d. Aginenſi.

Abbatia Figiacenſis, in d. Cadurcenſi olim 40. monachorum, fuit ſæcularizata (ut loquuntur) per Carolum à Lotharingia Cardinalem, & Abbatem Cluniacenſem. Eſt hodie Canonicorum collegium celebre.

S. Licerii P. in d. Tarbienſi.

S. Orienti P. in d. Auſcenſi, ſeu Auxitania.

Decanatus S. Petri de Carennaco, in d. Cadurcenſi.

Domus B. Mariæ de Moiracho, in d. Condomenſi.

PROVINCIA ALEMANNIÆ, LOTHARINGIÆ, & Burgundiæ, præter Abbatiam Balmenſem, continet Prioratus triginta.

Balma, Abbatia, in d. Veſontionenſi ſita eſt, Ejus fundator, ac primus Abbas fuit S. Euticius: cui ſucceſſit ejus diſcipulus Berno, Abbas Gigniacenſis, ac demum Cluniacenſis: Bernoni ſucceſſit ejus nepos. Vvido, in regimine Gigniacenſis, Balmenſis, & Æthicenſis, monaſteriorum: ut in Notis Bibliothecam Cluniacenſem tradit *Andreas Quercetanus*.

Paterniaci monaſterium in d. Lauſanenſi fundavit Beata Adelheidis Imperatrix: quod S. Majolo Abbati Cluniacenſi, ejuſque ſucceſſoribus commiſit.

Romani monaſterii Prioratus, vulgò Romanmonſtier, in d. Lauſanenſi.

De Vallibus P. in d. Veſontionenſi.

De Mortua Aqua P. ibidem, *Mortault*.

De Loco Dei P. ibidem.

De Monte Richerio P. ibidem.

De Villario monachorum P. ibidem.

B. Nicolai de Salinis ibidem.

De Calce P. ibidem, *De la Chaux*.

De Alta Petra P. ibidem, *Hault Pierre*.

De Fontenajo P. ibidem.

De Porta ſupra Sagonam, ibidem.

Vallis Cluſa P. ibidem, *Vaucluſe*.

Inſula medii Lacus P. in d. Lauſanenſi.

Prioratus de Sella, aliàs de Nigra ſilva.

De Megiis P. in d. Lauſanenſi.

Vendopera, *Vendoeuro*, propè Nancejum Lotharingiæ, metropolim, in d. Tullenſi.

PROVINCIA LOMBARDIÆ, SEU ITALIÆ, complectitur 24. Prioratus conventuales, præter Abbatias duas, & Prioratus minores eiſdem annexos.

Abbatia S. Benedicti, ad Padum fluvium, in d. Mantuana.

Abbatia monialium de Canturio.

S. Salvatoris monaſterium, juxta Ticinum, ſeu Papiam, exſtruxit B. Adelheidis Imperatrix, & S. Majolo Abbati Cluniacenſi regulariter ordinandum tradidit.

S. Jacobi de Pontida P. 24. monachorum, in d. Bergomenſi.

S. Pauli de Argono P. ibidem.

S. Ægidii de Fontanella P. ibidem.

PROVINCIA HISPANIÆ, PRÆTER Abbatias, comprehendit viginti quatuor Prioratus conventuales.

Abbatia Corneliana apud Aſtures, in d. Ovetenſi.

Campus Rotundus, Abbatia S. Petro ſacra, in Cathalonia, & d. Gerundenſi.

Abbatia S. Mariæ Aurularum, in Cathalaunia, & d. Elnenſi.

Monaſterium B. Mariæ de Nagera, in d. Calagurritana, Prioratus olim triginta Monachorum.

Prioratus S. Pilii de Carrione, 24. monachorum, in d. Platina.

S. Iſidori P. 12. monachorum, ibidem.

S. Vincentii Prioratus, quinque monachorum, in urbe, & Salmanticenſi datus eſt Petro Venerabili Abbati Cluniacenſi, ab Alfonſo Hiſpaniarum Imperatore.

Villa Franca, ſeu Vallis carceris in Gallæcia, & d. Aſturicenſi, Prioratus octo monachorum.

Prioratus S. Vincentii de Palumberiis, octo monachorum, in d. Lucenſi.

Prioratus B. Mariæ de Ratis, quinque monachorum in Portugallia, & d. Bracarenſi. Sunt, qui his addunt Abbatiam S. Æmiliani Cucullati in d. Calagurritana ſitam: ſed hæc, & alia ſupranominata monaſteria hodie pertinent ad Congregationem Valliſoletanam.

PROVINCIA ANGLIÆ, ET SCOTIÆ, PRÆTER Abbatias duas, ſolet habere Prioratus conventuales triginta ſex, & domos tres.

Paſſeletum, Abbatia Scotiæ, in d. Glaſcuenſi.

Abbatia de Croſſagnier, ibidem.

Ex dicto monaſteriorum ordinis Cluniacenſis Catalogo patet trecenta plus minus cœnobia, curæ, ac procurationi Abbatis olim Cluniacenſis ſubfuiſſe, præter ducentos quinquaginta, aut circiter Prioratus minoris notæ, ſeu non conventuales.

Præter monaſteria hactenus commemorata, & alia plurima inſtitutum ſeu reformationem Ciſtercienſem olim ſunt amplexa, ut Bertinianum apud Belgas, temporibus Hugonis Abbatis Cluniacenſis, & alia alibi.

Præter Sanctos inſtituti Ciſtercienſis, hactenùs recenſitos, laudatur & S. Albert. Abbas, l. de Sanctis Bergomenſibus, per *M. Ant. Beual. & Joan. Ant. Guernarium*. Bergomi, an. 1584. edito.

* ORDO CAMALDULENSIUM per ſanctum Romualdum inſtitutus.

ROMUALDUS Ravennæ, Sergio patre nobili genere natus, adoleſcens in propinquum monaſterium Claſſenſe pœnitentiæ cauſa ſeceſſit. Ubi religioſi hominis ſermone ad pietatis ſtudium vehementius incenſus, viſo etiam ſemel, & iterùm per noctem in Eccleſia beato Apollinari, quod Dei ſervus illi futurum promiſerat, monachus efficitur. Mox ad Marinum, vitæ ſanctitate, atque aſperitate in finibus Venetorum eo tempore celebrem ſe contulit, ut ad arctam, & ſublimem perfectionis viam eo magiſtro, ac duce uteretur.

Multis ſathanæ inſidiis, & hominum invidia oppugnatus, tanto humilior ſe aſſiduè jejuniis, & orationibus exercebat, & rerum cœleſtium meditatione, vim lacrymarum profundens, fruebatur: vultu tamen adeò læto ſemper erat, ut intuentes exhilararet. Magno apud Principes etiam, & Reges in honore fuit, multique ejus conſilio, mundi illecebris abjectis, ſolitudinem petierunt. Martyrii quoq; cupiditate flagravit, cujus cauſa dum in Pannoniam proficiſcitur, morbo quo afflictabatur, cùm progrederetur, levabatur, cùm recederet, reverti cogitur.

In vita, & poſt mortem miraculis clarus, ſpiritu etiã prophetiæ non caruit. Scalam à terra cælum pertingentem, in ſimilitudinem Jacob Patriarchæ, per quam homines in veſte candida aſcendebant, & deſcendebant, per viſum conſpexit, eoque Camaldu-

maldulenſes monachos, quorum inſtituti auctor fuit, deſignari mirabiliter agnovit. Denique cùm annos centum, & viginti ageret, & centum ex ipſis in ſumma vitæ aſperitate Deo ſerviiſſet, ad eum migravit anno ſalutis milleſimo vigeſimo ſeptimo. Ejus corpus quinquennio poſtquam ſepultum fuerat, integrum repertum; Fabriani in Eccleſia ſui Ordinis honorificè conditum eſt.

Sanctum porrò Romualdum Clemens VIII. in Divos retulit, & Breviario, ac Martyrologio Romano adſcripſit.

Eſt autem Camaldulum in diœceſi Aretina ſitum, cujus accurata deſcriptio exiſtit *in tomo Italiæ illuſtratæ, per Andream Scotum Soc. Jeſu.* edito.

*Ordo Vallis Umbroſæ,
Per S. Joannem Gualbertum.

Joannes Gualbertus, Florentino Gualberto viro militari, nobilique natus, pièque educatus, cùm factus grandior in fratris interfectorem incidiſſet, & diſtricto gladio indignam fratris necem ulciſci paratus eſſet, inimico ex equo deſcendenti, humique proſtrato, & vitam ſibi Chriſti amore condonari poſtulanti, ex animo per, Chriſtum crucemque illius adjuratus pepercit. Quod Chriſto Domino adeò jucundum fuit, ut cùm Joannes ex via in ædem S. Miniatis, de more preces fuſurus, ingreſſus fuiſſet, & ante Crucifixi imaginem oraret, (mirabile dictu) ea imago caput verſus Joannem, quaſi gratias agens, inclinarit. Qua re commotus Joannes, veſtem monaſticam in eodem S. Miniatis cœnobio, patre iniquo animo principiò ferente, ſuſcepit, eoſque brevi indies progreſſus in obſervantia monaſtica fecit, ut Abbate defuncto, ſummo omnium conſenſu in locum illius eligeretur. Verùm eo recuſante, quidam ambitione ductus, ab Epiſcopo Florentino, data pecunia, Abbas præficitur. Quod ubi reſcitum fuiſſet, Teuxonis viri docti, & probati conſilio, Joannes, ad Simoniæ deteſtationem, Epiſcopum, & Abbatem ſimoniacos palam proclamare non dubitavit. Et ex ejuſdem Teuzonis conſilio, urbe egreſſus Camaldulum ſe contulit; ubi aliquot dies commoratus, vivendi normam eorum monachorum didicit, deinde in Vallem Umbroſam venit: ubi loci ſolitudine delectatus monaſterium extruxit, primaque ordinis Vallis Umbroſæ, factus primus Abbas, fundamenta jecit. Aderat inter alios ejus alumnos, Erizo, Arbertus, Teuzo, Rodulphus, & Petrus poſteà cognomento Igneus. Ibi ex nimia vitæ auſteritate languorem ſtomachi perpetuum contraxit, ut aliis miſereri diſceret. Cùm autem multi tum Nobiles, tum principes opes, fama ſanctitatis ducti, offerrent, & loca, prædiaque largirentur; ea deſpiciens potiùs pauperibus erogari hortabatur: quæ verò monaſteriis ſuis donata, vel legata erant, vendi, darique pauperibus jubebat. Cùm autem vir quidam dives monaſterium ingreſſus, totum illi patrimonium, deſpectis hæredibus, reliquiſſet, vir ſancto zelo accenſus, ſibi codicillos allatos diſcerpſit, Eccleſiamque ingreſſus, Deum, & Beatum Petrum loci tutelarem precatus eſt, ut tantam adverſùs regulam, & paupertatis votum injuriam ulciſcerentur. Vixque pedem inde extulit, cùm flamma de cęlo monaſterium illud abſumpſit. Intereà Epiſcopus Florentinus, Petrus nomine Ticinenſis, non modò ſimoniæ, ſed & hæreſis vitio aſperſus, non mediocri ſcandalo erat. Quapropter Joannes, ut civitatem ea peſte purgaret. Epiſcopum publicè ad ſacrorum functionem minùs idoneum dicebat. Ad quem, in monaſterio S. Salvii exiſtentem, interficiendum Epiſcopus magnam armatorum turbam miſit, qui januis effractis multos ex monachis vulnerarunt: qui ubi præter opinionem convaluiſſent, Romam profecti, ut Synodus fieret, obtinent; ſed Epiſcopis partes Petri Antiſtitis, ut videbatur, defendentibus, monachi innocentiæ fidentes, ſe quod Epiſcopo Florentino obiiciebant, per ignem probaturos exhibent. Quæ res cùm populo probaretur, licèt Epiſcopi reclamarent, quòd Deus tentari videbatur, accepta conditione, ut ſi monachus ignem ingreſſus illæſus exiiſſet, Epiſcopus Florentinus reus haberetur, dies conſtituitur: qua adveniente Petrus Abbas Joannis diſcipulus, poſt Miſſæ celebrationem, caſula depoſita, acceptaque in manibus cruce, & S. Abbatis benedictione, populo inſpectante, inter duas lignorum ſtrues optimè accenſas, flammis aditum inter illas occupantibus, ingreſſus per medios igneos globos, pedibus prunas calcans illæſus, populo ſtupente, ac volentem eadem via per flammas ingredi retinente, pertranſiit, ne capillo quidem à flamma violato. Eo miraculo tantus novo Ordini honor haberi cœpit, ut cœnobia certatim illi conſtruerentur. Petrus verò Igneus ab eventu nominatus, in Cardinalem, & Epiſcopum Albanenſem electus eſt. S. autem Joannes ſenio confectus, clarus miraculis, IV. Idus Julii migravit in cœlum, anno ſalutis 1073. Divis poſtmodum à Cæleſtino III. anno 1193. adſcriptus.

Ita tradit *Philippus Ferrarius in Catalogo Sanctorum Italiæ*, ex Breviario Vallis Umbroſæ, & vitæ hiſtoria, *per Blaſium Melaneſium*, ejuſdem ordinis Generalem conſcripta.

Cæterùm ordo primitus gubernabatur per Abbatem perpetuum: ſed ab anno 1540. gubernari cœpit per Præſidentem triennalem. Suntque illius inſtituti plurima monaſteria tum virorum, tùm virginum in Italia.

* Ordo Grandimontensis, In Gallia, per
Sanctum Stephanum inſtitutus.

Ordo Grandimontenſium monachorum (quos Galli Bonos homines vocare ſolent) in Lemovicenſi diœceſi circa ann. Chriſti 1080. ſumpſit exordium, auctore, atque anteſignano Stephano, miræ ſanctitatis viro. Sic tradit *Amarius Falco in hiſtoria ordinis S. Antonii*, anno 1534. Lugduni edita. Obiit autem S. Stephanus anno 1126. ut docet *Baronius in Annalibus*.

Ordinem Grandimontenſem, decurſu temporis, & quorundam injuria nonnihil labefactatum Joannes XXII. Papa reformavit, & monaſterium Grandimontenſe, quo hactenus Priorem habuerat, Abbatis titulo decoravit: additis Conſtitutionibus variis, ad inſtituti illius diſciplinam, atque integritatem conſervandam.

Ordinem porrò Grandimontanum Benedictinæ potiùs, quàm Auguſtinianæ regulæ addictum eſſe, docet *Choppinus, Sacræ Politiæ l.1. & 2. & Monaſticorum l.2. tit.1.*

De fratribus, & monachis Grandis-montis *Jacobus Vitriacus* [qui an. 1244. Cardinalis Romæ obiit] multa commemorat, ad quem remittimus Lectorem curioſum.

Prioratuum Conventualium, à Grandimontenſi Abbatia, dependentium, catalogus extat apud *Choppinum lib. citato.*

Ordo Cisterciensis, a S. Roberto
Abbate Moliſmenſi inſtitutus.

Ciſtercienſis familia ex Benedicti ordine manavit. Anno M.XCVIII. Robertus Moliſmenſis cœnobii Abbas, cùm ſubditos ſuos præ divitiis, & rerum copia à primo inſtituto degenerare cognoſceret, conſilio cum aliquot ex illis communicato, uno & viginti ſociis aſſumptis, Cabilonem ſe contulit, præcipuam eo tempore Burgundiæ urbem, & in ſolitario quodam loco, cui Ciſtercium nomen erat, ſedem, ac domicilium collocavit: quod ideò eſt Ciſtercienſe appellatum. Sed intereà Moliſmenſes monachi pœnitentia ducti, Robertum multis precibus revocarunt; & is ad priſtinam ſedem, & cœnobium mandante Summo Pontifice ſe tulit. In cujus locum Ciſtercii Stephanus ſuffectus eſt, qui fuerat illius ſeceſſionis auctor. Quindecim deinde annis exactis, Bernardus Dei nutu ad Stephanum venit, & in Ciſtercienſi cœnobio cum triginta ſociis ſeſe monaſticæ vitæ addixit. Bernardi verò mira virtute, & ſanctitate ita eſt ordo Ciſtercienſis auctus, ut dimiſſis in totum terrarum orbem monachis, & alumnis, centum ſexaginta monaſteria vivens ipſe Bernardus extruxerit. Ex hoc ordine duo Romani Pontifices prodierunt, Eugenius III. & Benedictus VII. Sicut ex ordine Cluniacenſi quatuor Pontifices Romani extitiſſe perhibentur, Gregorius VII. Urbanus II. Calliſtus II. & Clemens VI. Et quia uterque ordo Cluniacenſis, & Ciſtercienſis S. Benedicti regulam ſervat, ideò ii Romani Pontifices: qui ex utroque ordine aſſumpti, & electi ſunt, dicuntur etiam ex ordine S. Benedicti delecti: & hinc factum eſt, ut Trithemius ſolùm numeret duodeviginti Romanos Pontifices ex S. Benedicti ordine creatos, cùm tamen alii referant viginti quatuor, alii viginti octo, alii triginta. Nam præter eos, quos recenſet Trithemius, alii numerant Benedictum I. Pelagium II. Leonem II. Gregorium II. Greg. III. Paſchalem I. Gregorium IV. Sergium IV. & Joannem XIX. Ut mirum non ſit, quod dicitur, Romanam Eccleſiam gubernatam fuiſſe per trecentos annos à Pontificibus ex S. Benedicti ordine aſſumptis; immò quidam ajunt, per quingentos annos id factum fuiſſe.

☞ *Vide ſupra nonnulla.*

De Congregatione Monachorum Sacræ
Ciſtercienſis obſervantiæ in Hiſpania.

Reformata iſta Congregatio, titulo S. Bernardi, anno milleſimo quadringenteſimo viceſimo quinto, ſumpſit exordium. Auctor illius fuit Martinus Vargas, Doctor Theologus, & monachus cœnobii Petræ, in Aragonia, qui Roma reverſus, cum aliis duodecim monachis, & ſodalibus, in monaſterio Montis Sion. haud procul à Toleto, conſedit, & veterem diſciplinam monaſticam in uſum revocavit, Romano Pontifice approbante, ſucceſſu temporis, ut fit, varia monaſteria exemplo commota acceſſerunt: ſic ut Congregatio iſta hodie quadraginta ampliùs cœnobia in regnis Caſtellæ, Legionis, Gallæciæ, & Principatu Aſturicenſi ſita complectatur. Sunt in his:

Mons Sion, in diœceſi Toletana.
Palaſolum, in diœceſi Valliſoletana.
Vallis Bona in eadem diœceſi.
Nucale monaſterium, in d. Auſturicenſi.
Melonenſe m. in Gallæcia.
Mons Rami, in diœceſi Aurienſi.
Ovila, in d. Seguntina.
Carracedum, in d. Auſturicenſi.
Morerola, in d. Zamorenſi.
Sacra Mænia, in Caſtella.
Mons Salutis, in d. Conchenſi.
Superatum, in d. Lucenſi.
Spina, in d. Valliſoletana.
Maira, in d. Lucenſi.
Oſſeta, in d. Aurienſi.
Horta, ſive Hortus B. Mariæ, in d. Seguntina.
Rivus ſuccus, in montis Burgenſibus.
S. Prudentii monaſterium, in d. Calagurritana.
S. Martini de Caſtaneda, in d. Auſturicenſi.
Armentera in Gallæcia.
Benavides, in Caſtella veteri.
Juncquera, in d. Aurienſi.
Saltus Novalis, in d. Legionenſi, vulgò Sandoval.
Vallis Paradiſi, in d. Zamorenſi.
Matallana, in d. Valliſoletana.
Herrera, in d. Calaguritana.
Buzedum, in d. Burgenſi.
Vallis Eccleſiarum, in d. Toletana.
Horgia, in d. Tudenſi.
Vallis Dei, in d. Ovetenſi.
Mons ferus, in Gallæcia.
Villa nova Oſſenſis, in d. Mindonienſi.
Bellus mons, in d. Ovetenſi.
Vega.
S. Claudii, in d. Aurienſi.
S. Petri apud Gumielam, in d. Uxamenſi.
Azeverium, in Gallæcia.
Penna Major, in d. Lucenſi.
Franquera, in Gallæcia.

Præter dictas Abbatias, ſpectant inſuper ad dictam Congregationem varii Prioratus monachorum, & non pauca virginum cœnobia: inter quæ eminent Hulgenſe, & Bethlehemiticum in urbe Valliſoletana.

Hujus porrò Congregationis Abbates non perpetui (ut in Gallia, Germania, Belgia, & alibi) ſed triennales ſunt tantummodò. Singulis namque trienniis univerſi Abbates conveniunt, & comitia celebrant in Palaſolenſi monaſterio, haud procul à Valliſoletano: & primò Præfectum generalem (quem Reformatorem vocant) deinde Viſitatores generales, ac demum Abbates ſingulorum monaſteriorum eligunt, atque conſtituunt.

Habet hæc Congregatio varia Collegia Philoſophica, ac Theologica, in quibus Monachi Ciſtercienſes optimis diſciplinis, ac moribus imbuuntur: quod exemplum utinam Galliæ, ac Germaniæ noſtræ Abbates æmularentur! hoc præſertim tempore, quo tot Hæreticorum phalanges Eccleſiam orthodoxam in Belgio undique oppugnant.

Inter alia Hiſpaniæ collegia eminent Complutenſe, quod ea in Academia Ludovicus Strada Abbas Hortenſis fundavit, itemque Salmanticenſe titulo B. Virginis Lauretanæ clarum.

In utraque Academia plurimi ſunt ex Ordine Ciſtercienſi Doctores, ac Profeſſores Theologiæ celeberrimi, quos Cathedraticos vocant: plurimi item Concionatores facundiſſimi ex iſtarum Academiarum, aliorumque locorum gymnaſiis quotidiè, velut ex equo Trojano, prodeunt, magno fidelium commodo, nec minore Ciſtercienſium gloria, atque ornamento.

De Congregatione Lusitanica
Monachorum Ord. Ciſtercienſis.

Hujus reformatæ Congregationis caput eſt Abbas Alcobatiæ, & complectitur ea monachorum cœnobia ſexdecim, monialium autem plus minùs viginti. Habent item Collegia

ſua, præſertim Eboræ, & Olyſſipone, in quibus Philoſophica, ac Theologica ſtudia mirificè florent.

Alcobatiæ fundator fuit Alphonſus Henriquez, primus Portugalliæ Rex, monachos eò mittente S. Bernardo, Claræ-Vallis Abbate. Narrant autem adſervari ibidem Epiſtolam S. Bernardi, in qua hæc inter cætera leguntur, velut prophetico ſpiritu ſcripta: Ille condentes monaſterium, in cujus duratione & integritate indelebile habebitis elogium regni veſtri, & in diviſione redditũum dividetur à vobis corona veſtra. Quod quidem ajunt eveniſſe temporibus Henrici Cardinalis, qui Sebaſtiano Regi in Africa cæſo ſuffectus ſine liberis obiit, & Philippo II. Caſtellæ Regi Catholico regnum tradidit.

Alcobatia porrò ut eſt omnium orbis Chriſtiani Abbatiarum ditiſſima, duos hodiè Abbates habet, unum Regularem ſeu monachum, alterum Commendatarium, ſeu ſæcularem, qui nunc eſt D. Ferdinandus, Philippi III. Regis Catholici filius, Cardinalis, & Archiepiſcopus Toletanus poſtulatus.

De Cistercienſium Monasteriis
in Aragonia, Cathalonia, Valentia, & Navarra.

Inter Aragoniæ cœnobia eminent Verola, multorum Epiſcoporum parens, Rueda, Petra, & Sancta Fides, haud procul à Cæſarauguſta.

In regno Valentiæ laudatur Vallis Digna, monachorum, & Zaida, monialium, in urbe Valentina: cujus fundatrix extitit B. Thereſia Aragoniæ Regina.

In Cathalonia notiſſimum eſt Populetum, haud procul à Barcinone ſitum, item Sanctæ Cruces, Beneſacia, & Scarpa.

Horum regnorum Abbates olim perpetui, nunc triennales tantummodò, aut quadriennales ſunt, excepto Abbate Populeti. Introducta eſt reformatio temporibus Philippi III. Catholici Regis.

Navarræ porrò Abbates, Lerinenſis, Olivenſis, Manilienſis, Hirranquenſis, & Fiterienſis, ſunt perpetui, & comparent in comitiis Ordinum regni, ut fit in Belgio, & alibi.

De Hulgensi Abbatia apud Burgos,
& monaſteriis eidem ſubjectis, item de congregatione
reformata S. Annæ in Hiſpania.

Haud procul à Burgenſi urbe nobili apud Hiſpanos viſitur Hulgenſe monialium cœnobium, ord. Ciſtercienſis, Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectum, ſi quod aliud, longè ditiſſimum, ac nobiliſſimum, utpote ad quod nonniſi illuſtri genere natæ virgines admittuntur. Fundatorem agnoſcit Alphonſum Hiſpaniarum Imperatorem. Subſunt illi viginti ampliùs monialium cœnobia, in quibus Abbatiſſa Hulgenſis ſolet Abbatiſſas conſtituere, eaſdemque per ſuos deputatos viſitare, ac corrigere.

Eadem Abbatiſſa habet auctoritatem creandi Equites, qui Crucem geſtant, haud abſimilem Calatravenſi, in veſte exteriore. Sunt ii tribus votis monaſticis obſtricti, adeòque ad nuptias tranſire non poſſunt.

Congregatio monialium S. Annæ noſtra ętate initium ſumpſit in urbe Valliſoletana, ubi primùm monialium regularis obſervantiæ cœnobium, titulo S. Annæ eſt ædificatum. Sunt alia deinde Toleti, Talaveræ, Madriti, & alibi excitata: in quibus, præter abſtinentiam à carnibus, ſummus diſciplinæ monaſticæ viget rigor.

De Cisterciensium Monasteriis, Deiparæ
cultu, ac miraculorum gloria claris in Belgio.

Etſi omnia, ac ſingula Ciſtercienſis inſtituti cœnobia Virgini Matri ſint dicata; ex iis tamen nonnulla præ reliquis Deus Opt. Max. Miraculorum ſplendore, ac frequentiore hominum concurſu nobilitavit. Inter Belgica (nam de aliis alii dicent) eminent Camberona in diœceſi Cameracenſi, Laus B. Mariæ in Tornacenſi, & Villarium in Namurcenſi ſitum.

Camberona ampla, atque illuſtris Abbatia, in Comitatu Hannoniæ, tertiò lapide à Montibus, quæ urbs eſt metropolitana, amœno loco ſita, anno ſalutis milleſimo centeſimo quadrageſimo octavo, à Sancto Bernardo Claræ-Vallis Abbate initia ſua accepit. Hoc in monaſterio viſitur imago Deiparæ, quæ anno milleſimo trecenteſimo viceſimo ſecundo à Judæo quodam perfido læſa cùm fuiſſet, mox ſanguinem emiſit. Hiſtoriam miraculorum illius loci conſcripſit *Vualrandus Caoltius*, & Duaci anno 1616. publicavit. ☞ *Vide Locum de Sancta Maria.*

Apud inſulas Flandriæ Gallicanæ emporium ſita eſt Abbatia

Abbatia Ludenſis, vulgò Lo nuncupata, quæ ſacellum ha- A bet Deiparæ ſacrum, frequenti piè peregrinantium concurſu celebre.

De Villario liber paulò altius, in exteriorum gratiam, repetere. Collis Aſper, vulgò Mons Acutus, locus olim ſilveſtris, nunc à paucis retrò annis oppidum Brabantiæ, portis, ac mœnibus clauſum, haud procul à Sichemio, vetuſto oppido & arce, viſitur. In dicto colle quercus annoſa extabat, cui imago, ſeu ſtatua Deiparæ pendebat affixa. Ad hunc locum cùm anno milleſimo ſexcenteſimo tertio præſertim, frequens hominum, opem, ac ſolatium à Diva petentium, fieret confluxus, ſacellum primò, ex tabulis, poſt à lapide ſecto juxta extructum, & anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, à Matthia Hovio, Mechlinenſi Archiepiſcopo, ſacratum eſt. Quercus autem, mandato Joannis Miræi, tum Antuerpienſis Epiſcopi deſignati (quem ad miracula diſcutienda, aliaque pro bono piè peregrinantium ſtatuenda idem Archiepiſcopus eò miſerat) paucis antea menſibus à ſtirpe exciſa eſt, idque vel ideò, quòd trunco variè ſciſſo, & imminuto, cùm fragmenta & aſſulas quiſque peteret, caſum jam minaretur. Exciſa itaque & quod ejus ſuperfuit, à cariis piè, ac religiosè eſt expetitum, B ut inde ſtatus, ſeu icones faciendas curarent. Igitur una ex his Villarium devenit, & in ſacello à fundamentis erecto collocata eſt. Quod ubi fama vulgatum, mox accolarum etiam, & longè diſſitorum factus promiſcuè concurſus, qui hodieque durat, præſertim febribus curandis.

* Ordines Equestres sub Instituto Ciſtercienſi hodiè militantes.

Ordinum imprimis militarium virtute, ac potentia Hiſpaniam in Maurorum ſervitute liberatam eſſe, nemo in rebus Hiſpanicis vel mediocriter verſatus ignorat. Ex dictis porrò Ordinibus plerique inſtitutum Ciſtercienſe etiamnum obſervant, & non pauci, qui jam deſierunt aut aliis acceſſerunt, olim obſervarunt. Adeò quidem, ut non immeritò ordinem Ciſtercienſem, Hiſpaniæ à Maurorum jugo vindicem, nuncupare poſſimus. Magna certè gloria, & quam poſteritas omnis jure optimo ſuſpiciat, atque æmuletur.

Florent porrò hodieque apud Hiſpanos ſub inſtituto Ciſtercienſi Ordines militares quinque, videlicet:

C Calatravæ, in regno Caſtellæ.
Alcantaræ, in Extramadura.
Monteſiæ, in regno Valentiæ.
Chriſti, in regno Luſitaniæ.
Aviſii, in eodem regno.

Calatravæ ordinem inſtituit B. Raimundus Fiterii Abbas ann. 1159. ut *Rodericus* Archiepiſcopus Toletanus *in hiſtor. Hiſp. lib. 7. cap.* 14. *Mariana lib.* 11. *cap.* 6. & alii teſtantur.

Dictus Ordo à Capitulo generali Ciſtercienſi ſua ſtatuta accepit, ut conſtat ex diplomate Alexandri III. Papæ, anno 1564. Romæ dato, & ex *Radeſio Andrada in Chronico Calatravæ. cap.* 10. *& ſeqq.*

Ordo Equitum S. Juliani de Piro, in Portugallia anno 1156. ſub cura Abbatis Morimundi ſumpſit initium: ut conſtat ex diplomatibus Alexandri III. & Lucii III. Pontificum. Is ordo poſteà mutuatus eſt nomen ab Alcantara, ſui juris oppido, & à Capitulo generali Ciſtercienſi ſua pariter ſtatuta accepit; ut idem Andrada teſtatur.

Ordo Monteſiæ, anno 1317. excitatus, ſubeſt Abbatibus D Sanctarum Crucium, & Vallis-Dignæ, inſtituti Ciſtercienſis: ut idem Andrada, & alii tradunt. Inſtitutor fuit Jacobus II. Aragoniæ Rex.

Ordo Chriſti, anno 1330. inſtitutus, ſubjacet Abbati Alcobatiæ in Portugallia: ut *Vincent. Bellovacenſis in Spec. Hiſt. lib.* 13. *cap.* 41. & alii commemorant.

Ordo Aviſii, anno 1162. in Luſitania inchoatus, non ſolùm Abbati Ciſtercienſi ſubeſt, ſed quoſcunque etiam Abbates illius Ordinis hoſpitio excipere tenetur, & claves monaſterii, ad quod venerint, eiſdem tradere: ut conſtat ex diplomate à tribus Epiſcopis, & octo Luſitaniæ proceribus ſignato: quod *Bernardus Brito in Chronico. tom.* 1. *lib.* 1. *c.* 11. citat. De eodem Ordine vide *Andreæ Peſendii libellum ſingularem*, & Privilegium Julii III. Papæ quod *Emmanuel Rodericus tom.* 1. *quæſt. regul.* 3. *art.* 12. recitat. Aviſii porrò ordinis inſtitutor fuit B. Joannes Zirita, Abbas Taroucanus.

Præter hos Ordines Hiſpanienſes, floret inſuper Ordo S. Mauritii apud Sabaudos, ac Pedemontanos, quem reſtituit & ſub inſtituto Ciſtercienſi contra Hæreticos militare juſſit Gregorius XIII. Papa, ut conſtat ex diplomate anno 1572. die XVI Kalend. Octobris dato, quod Taurini excuſum proſtat. E

Huic ordini idem Pontifex, anno eodem, Idibus Novem. annexuit Ordinem Hoſpitalitiorum S. Lazari Hieroſolymitani ſub regula S. Auguſtini, jam inde ab aliquot ſæculis militantem. Quod fit, ut hodie vocetur Ordo Equitum S. Mauritii, & S. Lazari.

* De Ordinibus Equeſtribus, qui olim ſub inſtituto Ciſtercienſi militarunt.

Sunt ii varii, qui aut prorſus deſierunt, aut cum aliis ſunt uniti.

Primus occurrit Ordo Templariorum olim celeberrimus: quibus regulam præſcripſit S. Bernardus Abbas Claræ-Vallis.

Ordo Equitum Alæ, an. 1167. in Luſitania, ſub cura & regimine Abbatis Alcobatiæ eſt inſtitutus. *Bernardus Brito in Chronico* fusè illius Ordinis originem, ac ſtatuta recitat.

Ordo S. Bernardi, olim in Hiſpania notiſſimus fuit. De quo *Mariana l.* 17. *c.* 11. *& Montalvus tom.* 1. *Chron. Ciſter. l.* 2. *art.* 21.

Ordo militaris S. Georgii de Alfama, in regno Valentiæ F inſtitutus, poſteà acceſſit Monteſianis: ut tradit *Martinus Viciana in Chronicis Valentiæ, part.* 3.

De Ordine S. Juliani de Piro, qui Alcantaræ nomen poſt induit, dixi ſuperiore titulo.

Ordo Montis Gaudii in Caſtella acceſſit Alcantarenſibus: ut *Andrada, & Montalvus* libris citatis tradunt.

Ordo militum de Truxillo, in Extremadura, unitus eſt cum Ordine Alcantaræ: ut iidem auctores narrant.

De Ordinibus Monaſticis inſtituti Ciſtercienſis.

Præter Ordinem Ciſtercienſem, per univerſum penè orbem Chriſtianum longè, lateque diffuſum, ſunt inſuper Ordines, ſeu Congregationes aliquot, variis in provinciis, ſub Inſtituto Ciſtercienſi militantes.

Ordo Vallis Caulium in diœceſi Lingonenſi inchoatus, in victu, veſtitu, divinis officiis, & aliis ferè omnibus ſervat inſtituta Ordinis Ciſtercienſis, ut loquitur *Vitriacus Hiſt.* G *Occid. cap.* 17.

Ordo Grandimontenſis, à B. Stephano Arvernenſi anno 1120. excitatus, regulam, & inſtituta Ciſtercienſis ordinis in omnibus penè obſervat: ut idem *Vitriacus loquitur cap.* 19.

Ordo Gilbertinorum, à B. Gilberto in Anglia anno 1148. fundatus. De quo *Guilielmus Neubrigenſis de rebus Angliæ l.* 5. *cap.* 16. *Sanderus lib.* 1. *de Schiſmate Anglicano c.* 4. *& Montalvus tom.* 1. *Chron. lib.* 1. *cap.* 23.

Ordo, ſeu congregatio Fulienſis, quæ & S. Bernardi de Pœnitentia dicitur, in Gallia à Joanne Barrerico Abbate Fulienſi, in diœceſi Rivenſi, circà annum 1580. eſt inſtituta: de qua vide Chronicon Ciſtercienſe *Auberti Miræi*.

Ordo monialium de Conceptione B. Mariæ, anno 1486. Toleti, ſub inſtituto Ciſtercienſi ſumpſit exordium, in quo annis aliquot perſtitit, ut *Montalvus* ex archiviis illius loci, *tom.* 1. *lib.* 2. *cap.* 26. *& Garibajus lib.* 20. *Hiſt. Hiſp. cap.* 13. commemorant. Ordinem prima inſtituit B. Beatrix de Silvia, & Innocentius VIII. approbavit.

De Ordinibus Monaſticis Ciſtercienſis familiæ obſtrictis. H

Varii ſunt Ordines monaſtici, qui etſi Ciſtercienſibus non ſubſint, multis tamen nominibus illi ſacræ familiæ ſunt obſtricti.

Agmen ducat Ordo Guilielmitarum à S. Guilielmo Aquitaniæ Duce, ac S. Bernardi diſcipulo inſtitutus: Hujus ordinis monaſteria pleraque, præſertim Italica, ſucceſſu temporis, Eremitis Auguſtinianis acceſſerunt.

Ordo Prædicatorum initia ſua debet S. Dominico, qui fuit diſcipulus B. Didaci Epiſcopi Oxomenſis, ſeu Uxamenſis, veſte monaſtica induti in archicœnobio Ciſtercienſi; ut tradit *Theodoricus Alpodianus*, & alii in vita S. Dominici.

Ordo S. Mariæ de Mercede, & redemptione captivorum auctorem, ac conditorem agnoſcit Jacobum Aragoniæ Regem, inſtituti Ciſtercienſis ſtudioſiſſimum.

Sunt qui huic catalogo adiiciunt Ordinem S. Trinitatis de Redemptione captivorum, quem volunt à S. Guilielmo Aquitaniç Duce inſtitutum eſſe: quod non placet. Vide *Origines Monaſticas Auberti Miræi*.

Ordinis Præmonſtratenſis, à S. Norberto inſtituti, maxi- A mus fautor fuit S. Bernardus, ejuſque ſodales: adeò quidem ut ipſum etiam Præmonſtratenſis archicœnobii fundum Præmonſtratenſes Ciſtercienſibus acceptum ferre debeant. Teſtatur id *Bernardus* ipſe, *Epiſtola* 252. quæ Abbati Præmonſtratenſi inſcribitur: Cui unquam veſtrorum noſtra opera opus fuit, & defuit? Primò quidem locus ipſe Præmonſtrati, in quo degitis, noſter fuit, & noſtro munere habuiſtis. Nam nobis frater Vvido (hoc nomen primi incolæ loci) per manum Epiſcopi ante donaverat. Deinde quod hi de Bello loco vobis ſe aſſociaverunt, noſtri potiſſimùm ſtudii fuit: Apud Hieroſolymam Rex Balduinus, dum adhuc viveret, locum S. Samuelis donavit nobis, & mille aureos ſimul, de quibus ædificaretur. Vos dono noſtro, & locum habetis, & aureos habuiſtis. Apud Virdunum pro Eccleſia S. Pauli: ut eam vos haberetis, quantum laboraverint, multi norunt, quantum profecerint, ipſi ſentitis. Si quo minus recognoſcitis vos, extant Epiſtolæ noſtræ ad beatæ memoriæ Papam Innocentium, hujus rei veri indices, & quaſi vivi teſtes. Illis de ſeptem Fontibus locum, quem primùm inhabitaverunt, Franciæ Vallis nomen ei nos contulimus.

B Et infra: Noſtro conſilio, & hortatu Magiſtrum Othonem habetis; ſi neſcitis, ipſum interrogate. Poſſem & alios forſitan non paucos nominare, ſive converſos ad vos, ſive reverſos, quos hodiè non haberetis, niſi à nobis ſuaſi fuiſſent, vel coacti.

De Abbatia Tungerloenſi, quæ eſt ord. Præmonſtratenſis apud Brabantos pulcherrima, agit *in Chronico Præmonſtratenſi Aubertus Miræus*, & producit diploma primæ donationis, ſeu fundationis, ab eodem S. Bernardo ſignatum.

De Monialibus Ord. Conceptionis B. Mariæ.

Anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quarto Conceptioniſtarum monialium ordinem in honorem Conceptionis B. Mariæ virginis Toleti inchoavit Beatrix à Silva, nobiliſſima virgo Luſitana. Utuntur autem eæ tunica & ſcapulari albis, ac chlamyde cærulea. Innocentius porrò VIII. Pont. Max. rogante Iſabella Hiſpaniæ Regina, Beatrici, & ſodalibus ejus, an. 1489. conceſſit, ut veſte, & titulo Conceptionis Deiparæ utentes, ſub regula Ciſtercienſis ordinis, & diœceſani Præſulis obedientia, in poſterùm Deo ſervirent. C Beatrice anno proximè ſequenti defuncta, tandem ſodales ejus anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo quarto, Sanctæ Claræ regulam, ſed ſub Conceptionis veſte, & nomine, amplexæ ſunt. Julius demum II. Pontifex ipſas à Ciſtercienſium ordine eximens, Franciſcanorum, ut vocant obſervantium, curæ an. 1511. commiſit, & Franciſcus Angelicus, Caſtellæ Vicarius Provincialis, qui poſt ordinis Seraphici Miniſter fuit, ipſis ſtatuta, quæ hodieque ſervant, anno milleſimo quingenteſimo decimo ſexto præſcripſit. Eodem Franciſco Angelico agente, Marina Cardena, fœmina nobiliſſima, ſuis opibus in urbe, ad radices montis Capitolini titulo, S. Mariæ Libera nos à pœnis inferni, monaſterium hujus inſtituti anno 1525. excitavit, & cum aliis decem mulieribus ejuſdem ordinis veſtem adſumpſit: ut *Gonzaga.* 1. *part. hiſt. Seraph.* commemorat.

* De Sanctis, ac Beatis Ordinis Ciſtercienſis.

Sanctos voco, de quibus officium Eccleſiaſticum recitatur, aut qui Rom. Martyrologii tabulis ſunt adſcripti: Beatos autem, qui in magna quidem ſunt veneratione, officio tamen D Eccleſiaſtico non coluntur.

Inter Sanctos hujus ordinis primas meritò tenet S. Robertus Abbas primus, & inſtitutor cùm monaſterii tum ordinis Ciſtercienſis.

Secundas tenet S. Bernardus Abbas Claræ-Vallis.

Sequuntur deinde S. Malachias Epiſcopus Hybernus, S. Guilielmus Archiepiſcopus Bituricenſis, & S. Petrus Archiepiſcopus Tarantaſienſis: de quibus *in chron. Ciſtercienſi*, Coloniæ an. 1614. edito diſſeruit *Aubertus Miræus*.

His addantur, S. Robertus Abbas Ciſtercienſis in Anglia, Rom. Martyrologii tabulis 7. Julii adſcriptus, qui ann. 1156. obiit. Extat vita apud *Surium tom.* 3.

S. Famianus confeſſor, & S. Franca Abbatiſſa: de quibus ſtatim.

S. Heduvigis, uxor Henrici Barbati, Principis Sileſiæ, & Poloniæ, obiit an. 1253. à Clemente IV. Divis anno 1267. adſcripta, & in Martyrologium Rom. 15. Octobr. relata. *Arnoldus Vvionus lib.* 3. *Ligni vitæ* dicit eam fuiſſe Ord. Ciſtercienſis. Cæterùm Sanctæ Heduvigis, ex ſorore Gertrude, neptis fuit S. Elizabetha Landtgravia: ut *Lipſius* tradit *cap.* 2. *de Diva Hallenſi*. E

S. Galganus Eremita à quibuſdam adjungitur, qui circà ann. 1186. in Domino obdormivit, in Eremo diœceſis Volaterranæ. Quo loco nunc inſignis viſitur Abbatia, ut tradit Ferrarius in Catalogo SS. Italiæ, ex ejus vita Senis ann. 1572. edita. Vide *Martyrolog. Rom* 3. *Dec. & Vvionum in Ligno vitæ l.* 3.

B. Christianus Epiſcopus, & Confeſſor: de quo Arnoldus Vvionus 18. Martii.

B. Hugo Abbas Bonæ-Vallis, de quo idem 1. Aprilis.

B. Bertholdus Epiſcopus, & Martyr anno 1180. Apoſtolus Livoniæ: de quo idem 21. Octobr.

B. Bernardus Eremita quieſcit in monaſterio ordinis Ciſtercienſis, in monte S. Bernardi, ab eo ſic dicto, in Alpibus: teſte *Vviono* 16. *Maii*.

B. Daniel Abbas Venetus obiit 1132. teſte eodem 21. Julii.

Hos quinque *Vvionus libro citato in ſuo Martyrologio* Sanctos vocat.

B. Bernardus, Abbas Grandis-Silvæ: de quo Molanus ad Uſuardum.

B. Hugo Abbas, & fundator monaſterii B. Mariæ in Nucaria apud Siculos: de quo *Cajetanus lib. de Sanctis Siciliæ*. F

B. Joannes de Monte Mirabili, Monachus in Longo Prato.

B. Richardus, in Friſia, & diœceſi Groningenſi: de quo *Molanus in Natalibus*.

B. Hildegundis virgo obiit ann. 1183. 20. Aprilis: teſte *Trithemio in Chron. Hirſaugienſi*.

B. Petrus de Caſtro novo, monachus ordinis Ciſtercienſis, in cœnobio Fontis Frigidi in Francia, & d. Bellovacenſi, fuit primus hæreticæ pravitatis Inquiſitor, ab Innocentio III. Papa conſtitutus. Teſtatur id *Ludovicus Paramus l.* 2. *De Origine Inquiſitionis c.* 1. Sanctiſſimæ (ait) Inquiſitionis officium eo tempore ſumpſit exordium, quo impiis erroribus, & blaſphemiis execrabilibus Albigenſium Comitatus Toloſanus infectus, & penè extinctus erat. Tunc enim glorioſus Deo in Innocentio III. ſummo Pontifice eam mentem injecit, ut Petrum de Caſtro novo monachum, virtutis & ſanctitatis gloria florentem, crearet Legatum, & ad illam provinciam ad Chriſtum Salvatorem noſtrum reducendam mitteret. G

Fuit autem dictus Petrus de Caſtro novo à Summo Pontifice conſtitutus Inquiſitor, antequam Ordo Prædicatorum per S. Dominicum eſſet fundatus: utpote qui ante duodecim iſtos Abbates ordinis Ciſtercienſis Legatione Apoſtolica contra Albigenſes functus fuerit: ut tradunt *Vincent. Bellovacenſis in Speculo hiſt. l.* 29. *c.* 93. *Theodoricus Apoldianus in vita S. Dominic. apud Surium, Anton. in Summa p.* 3. *tit.* 19. *c.* 1. *& alii.*

Fuit verò non ſolùm primus Inquiſitor, ſed & primus eo nomine martyr, utpote qui ſacræ Inquiſitionis officium primus ſuo ſanguine conſecravit juſſu Raimundi Comitis Toloſani (qui Albigenſium fautor erat) crudeliter cæſus. Id diſerte Vincentius Bellovacenſis loco citato his verbis teſtatur: Petrus de Caſtro novo, Domini Papæ Legatus, à Comite Toloſano, quem propter hęreticorum defenſionem excommunicaverat, occiditur. Idem tradunt Antonius loco citato, Martinus Polonus in Chronico. Ludovicus Paramus, & alii.

Cæterùm non uno loco Innocentius III. affirmat dictum Petrum fuiſſe monachum Fontis Frigidi, adeòque ordinis Ciſtercienſis: puta, *Cap.* Per inquiſitionem de Electione, & Ele- H cti poteſtate: *Cap.* Per litteras de ſupplenda negligentia Prælatorum *Cap.* Cùm dilecti, de Accuſationibus.

Eſt autem monaſterium Fontis-Frigidi in Francia, & d. Bellovacenſi ſitum, & an. 1140. per Valeranum Urſicampi Abbatem, & S. Bernardi diſcipulum, primitùs fundatum: ut tradit *Robertus Abbas Montis S. Michaelis in Supplemento ad Sigeberti Chronicon*.

Ex quo quidem loco annis tredecim poſteà hoc eſt, anno Chriſti 1153. monachi Ord. Ciſtercienſis prodierunt, qui Populetum in Cathalonia cœnobium longè celeberrimum condiderunt, Raimundo Berengario Barcinonenſi Comite dotem ſuppeditante: ut ex illius monaſterii archiviis tradunt: *Martinus Viciana in Chron. Valentiæ l.* 3. *& Joannes Alvarus l. de Monaſteriis ord. Ciſtercienſis in Aragonia*. Cæterùm ex eodem juxta quoſdam monaſterio Fontis-Frigidi prodiit Jacobus Fornerius, pòſt Benedictus XII. Papa.

Porrò ex hac vita ſublato B. Petro de Caſtro novo Summus Pōtifex duodecim miſit Abbates, ex D. Bernardi familia,

eximia virtute, & præclara doctrina ornatiſſimos, ut in hæreticorum pagos excurrerent: ut *cit. lib. Ludovicus Paramus* loquitur. His duodecim Abbatibus poſteà ſocios ſeſe adjunxerunt B. Didacus Oxomenſis Epiſcopus, & S. Dominicus Canonicus tunc Oxomenſis, poſt Ord. Prædicatorum parens, ac conditor.

Fuit autem totius hujus, adverſus Albigenſes, ſacræ expeditionis, ac legationis caput, Abbas Ciſtercienſis, cognomento Arnoldus, ut tradit idem *Paramus*. Adeò quidem, ut ipſe etiam S. Dominicus à dicto Abbate ſuam acceperit tunc temporis commiſſionem. Conſtat id ex Formula Abſolutionis per ipſum dari ſolita, quam *Paramus lib. cit. c. 2.* recitat; Univerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis, frater Dominicus, Oxomenſis Canonicus, Prædicator minimus, ſalutem in Chriſto. Auctoritate Domini Abbatis Ciſtercienſis, Apoſtolicæ Sedis Legati, qui hoc nobis injunxit officium, reconciliavimus præſentium laborem, &c. Hæc omnia diligenter obſervet, donec alias ſuper his Dominus Legatus ſuam nobis exprimat voluntatem, &c.

Hæc viſum fuit pauló latiùs deducere, ut contra vulgi opinionem oſtenderemus, non PP. Dominicanis, ſed Ciſtercienſibus primùm inſtitutæ adverſùs hæreſes Inquiſitionis officium deberi acceptum.

Quod attinet ad B. Didacum Oxomenſem Epiſcopum, fuit & is poſteà Ciſtercienſe inſtitutum amplexus: ut præter alios Theodoricus Apoldianus teſtatur: Revertens Ciſtercienſe cœnobium inviſit: ubi multorum ſervorum Dei ſancta converſatione, & religionis ſublimitate illectus, habitum monaſticum accepit, atque inde monachos aliquot ſecum adduxit, à quibus diſceret mores illius inſtituti, & ordinis diſciplinam. Plura de his, qui volet Angelum Mauricum conſulat in Laurea Evangelica Salmanticæ an. 1610. Hiſpanicè edita.

De B. Othone Friſigenſi Epiſcopo, antea Monacho Morimundenſi, Ord. Ciſtercienſis.

Otho filius S. Leopoldi, Marchionis Auſtriæ, vir doctus & pius, factus eſt primus Præpoſitus Neoburgi in Auſtria, quod monaſterium S. Leopoldus pater ejus fundarat. Inde ſtudiorum cauſa Pariſios profectus, ingreſſus eſt Morimundenſe cœnobium cum 16. Sodalibus; ubi facta profeſſione, evocatus eſt Friſingam ad Epiſcopatum anno 1138. Ita vetus Auſtriæ chronicon habet. *Joannes Cuſpin.* in Auſtria, *in vita S. Leopoldi*, dicit Othonem ſe ad Concilium, ſeu Capitulum Ciſtercienſe, quod Morimundi agebatur, contuliſſe, ibi morbo & ſenecta oppreſſum ſanctiſſimè, ac religioſiſſimè obiiſſe, ibique ſepultum anno 1158. Pauló poſt diſceſſum Othonis, Friſinga cum ſede Cathedrali, omnibus templis, & ornamentis, incendio graviſſimo periit. Hic Otho non tam inſtaurator, quam Fundator Eccleſiæ Friſingenſis extitit. Bona enim diſtracta recuperavit collapſa, & palatia, & ædificia reſtituit, diſciplinam monaſticam in uſum revocavit. Hic ipſe Otho, ope fratris ſui Henrici Ducis Bavariæ, monaſterium Scheftlarn, per Hungaros vaſtatum, inſtauravit, & in locum Benedictinorum Præmonſtratenſes ſuſtinuit an. Domini 1240. Pariter de novo inſtituit monaſterium Novæ Cellæ, prope Friſingam, pro eodem ordine Præmoſtratenſi, nec non Schlierſenſe Collegium Canonicorum. Ejuſdem Othonis conſilio ſopita eſt gravis illa contentio ſuper Ducatu Bavariæ, inter fratrem Othonis, Henricum Marchionem Auſtriæ, & Henricum Leonem, Saxoniæ Ducem per Fredericum, I. Romanorum Imperatorem in Comitiis Ratiſponenſibus. Auſtria Ducatus titulo donata eſt, cum acceſſione provinciæ ſupra Anaſſum, Bavaria verò Leoni eſt adjudicata; extatque diploma à Frederico Imp. anno 1156. Ratiſbonæ ſignatum, apud *Hundium in Metropoli Salisburgenſi*, ex quo iſta deſumpſimus.

De Beatis, ac Venerabilibus ex Ordine Ciſtercienſi.

V. Abraham Abbas monaſterii Prateenſis. De quo Vide *Robertum Ruſcam in Compendio virorum illuſtrium ord. Ciſtercienſis.*

B. Abundius, monachus Villarienſis in Brabantia, quieſcit ibidem.

V. Achardus diſcipulus S. Bernardi, & magiſter Novitiorum in Clara-Valle, de quo *Exord. Ciſt. lib. 3. cap. 21.*

B. Ægydius, Abbas monaſterii S. Martini de Caſtaneda, in diœceſi Aſturicenſi, de quo *Jepeſius in Chronicis ord. S. Benedicti* per Hiſpaniam.

B. Ælredus Abbas Rievallenſis in d. Eboracenſi, Davidi Scotorum Regi familiariſſimus (cujus vitam ſcripſit, ut & S. Edvardi Angliæ Regis) an. 1166. pridie Idus Januarii obiit. Sanctorum numero adſcriptus, ut tradit *Joann. Baleus* quamquam ſcriptor Hæreticus, *in Catalogo ſcriptorum Britanniæ*. Ut ſancto Bernardo coætaneus, ſic eidem in ſtylo ſimillimus fuit, ſcripſitque plurima à Baleo, & aliis commemorata. Ex quibus Homilia 31. in Iſaiam, & alia Richardus Gibbonus Societatis Jeſu Theologus Duaci 1616. in 4. edidit. Extat ejus vita in S. Rubra-Valle.

B. Agnes, ſoror B. Julianæ Cornelienſis, & exilii, perſecutionum, omniumque tribulationum ejus ſocia, Mamurci ſanctè moritur, & inhumatur Salſiniæ, quod eſt Monialium ord. Ciſtercienſis cœnobium, haud procul à Namurco. De ea vide vitam B. Julianæ.

B. Aimon monachus in Savigniaco, d. Abrincatenſis monaſterio: de quo *Ruſca*, *& Joannes Ciſtercienſis Abbas in Catalogo SS. ord. ejuſdem.*

B. Alanus Doctor famoſus, pòſt in Ciſtercio monachus, de quo idem Joannes Abbas *Trithemius lib. de Scriptoribus Eccleſiaſtici*, *& Alb. Crantz. in Metrop. lib. 8. cap. 55.*

B. Aleida monialis: de qua *Gaufredus Villarienſis in Epiſt. ad Idam monialem*, quæ extat apud *Bernardum Britonem in Chronicis ord. Ciſter. tom. 1. lib. 6. a. 9.*

B. Albertus Abbas monaſterii S. Joannis.

B. Aleidis Scrarenbecana, monialis in Camera B. Mariæ, extra Bruxellam, obiit an. 1250. tertio Idus Julii. Ejus vita extat manuſcripta in Rubra-Valle, monaſterio Canonicorum regularium, extra Bruxellam.

B. Aletha, mater S. Bernardi: de qua vide ſcriptores vitæ S. Bernardi.

B. Alexander Colonienſis, diſcipulus S. Bernardi in Clara-Valle, & poſt Abbas Ciſtercienſis. De quo Exord. Ciſter. & *Joannes Baſilius Santorius lib. 5. c. 4. in Hagiographia.*

B. Alexander Princeps Scotiæ frater laicus in Funiclauſtro, de quo *Barnabas Montalvus in Chronicis tom. 1. lib. 2. cap. 35. & 39.*

B. Algotus ex monacho Ciſtercienſi Epiſcopus Curienſis apud Rhætos. De eo vide *Arnoldum Carnotenſem in vita S. Bernardi cap. 8.*

B. Alquirinus, monachus in Clara-Valle, de quo *Exord. Ciſt. lib. 4. cap. 1.*

B. Amadeus, Dominus Albæ Ripæ, poſt monachus Bonæ-Vallis in Gallia: de quo *Joannes Abbas* in dicto catalogo.

B. Amadeus, filius dicti Amadei, primùm monachus in Clara-Valle, poſt Abbas in Altacumba, d. Genevenſis monaſterio, demum Epiſcopus Lauſanenſis apud Helvetios, ſcripſit inter alia Homilias de Deipara, Duaci typis editas. Extat ejus vita M. S. in Bona-Valle. De eodem *Arnol. Carnotenſis in vita S. Bernardi.*

B. Andreas Virdunenſis, diſcipulus S. Bernardi: de quo *Exord. Ciſt. lib. 2. cap. 21.*

B. Arnoldus Majoricenſis, diſcipulus S. Bernardi: de quo *Exord. Ciſt. lib. 3. cap. 17.*

B. Arnulphus, primùm Abbas S. Nicaſii in d. Remen. poſt monachus in Signiaco: de quo *Joannes Abbas in dicto catalogo.*

B. Arnulfus Cornibautius, Bruxellenſis, monachus Villarienſis, obiit anno 1228. prid. Kalendas Julii. Vitam ejus ſcripſit *Franciſcus Moſchus*, Canonicus Ceclinienſis Atrebati, an. 1600. editam. Ejuſdem vitam fuſiſſimè ſcripſit *Goſvinus Boſſutius*, Cantor Villarienſis, quæ apud Aubertum Miræum extat manuſcripta.

B. Balduinus, primùm in Ciſtercio monachus, poſt Cardinalis, & Archiepiſcopus Piſanus: de quo *Bernardus Abbas in vita S. Bernardi. c. 7. Onuphrius Panvinius*, & alii, qui de Cardinalibus ſcripſerunt. *Exord. Ciſt. lib. 3. cap. 30.*

Venerabilis Balduinus à Bocla, fundator monaſterii Bodeloenſis, in Flandria: cujus vita ibidem M. S. extat Latinè, & apud Joannem Daſlignium Gallicè. Obiit an. 1200.

B. Balduinus, Abbas Fordenſis, & Epiſcopus Vigornienſis in Anglia: de quo *Robertus Abbas Montenſis* in Supplemento ad Sigeberti Gemblacenſis Chronicon, & *Guido Claræ-Vallenſis in Hiſt. virorum illuſtrium.*

B. Bartholomæus Coniltius, Abbas Populeti in d. Turiaſonenſi, apud Hiſpanos. De eo *Ioannes Alvarus lib. de Origine monaſteriorum ord. Ciſt. in Aragonia.*

B. Baſſus, diſcipulus S. Bernardi: de quo *Exord. Ciſt. lib. 3. cap. ultim.*

B. Beatrix

B. Beatrix de Silva, monialis Ord. Ciſterc. inſtituit ordinem monialium Conceptionis B. Mariæ, in urbe Toletana, vide *Stephanum Garibajum in Hiſt. Hiſp. l. 20. cap. 13. & Joan. Marietam.* Obiit an. 1490.

B. Beatrix Prioriſſa monaſterii de Nazareth, extra Liram Brabantiæ oppidum, & filia Bartholomæi, illius loci fundatoris, obiit an. 1268. quarto Kal. Auguſti. Vita extat m. s. in Rubra-Valle.

B. Bernardus monachus, & Præfectus Infirmariæ, in monaſterio Grandis-Silvæ: de quo *Exord. Ciſt. lib. 2. cap. 20.*

V. Bernardus, monialium Salſinienſium rector, ſive Inſpector, de quo agitur in Sacrario Comitatus Mamurcenſis ann. 1619. Leodii, & Mamurci edito.

B. Bertoldus, ex Abbate monaſterii Lucenſis in Saxonia, Epiſcopus, & Apoſtolus Livoniæ, ac demum an. 1180. Martyr. De quo *Arnoldus Lubecenſis in Supplemento Chron. Sclavorum Crantz. lib. 7. Saxon. cap. 6. & 13. Vvandaliæ cap. 10. & lib. Metrop. cap. 7.*

B. Bertramus monachus cœnobii S. Calixti: de quo *Cæſar. lib. 7. cap. 38.*

S. Bertramus, Abbas Grandis-Silvæ: de quo *Molanus*, *& Arnoldus Vvionus.*

B. Bœmundus, diſcipulus S. Bernardi, quieſcit monaſterio S. Joannis, apud Luſitanos.

Venerabilis Bertha Molembaſia, nobili genere orta, ex Aquiriæ monaſterio vocata, fuit prima Marquettæ Abbatiſſa apud Inſulas Flandriæ emporium.

B. Bonifacius Epiſcopus Lauſanenſis, patria Bruxellenſis, obiit circà an. 1260. in Camera B. Mariæ, monialium cœnobio apud Bruxellam, ubi corpus ejus è terra levatum in capſa lignea adſervatur, & vita legitur in tabula appenſa, ex codicibus M. SS. Rubræ-Vallis deſumpta.

V. Bonifacius Abbas XXII. Ciſtercienſis, cujus corpus in Ciſtercio religioſè adſervatur, de quo *Ruſca*, & alii.

V. Bonifacius monachus Villarienſis floruit magna vitæ, morumque integritate.

V. Carolus VIII. Abbas Villarienſis, frater Comitis Scinenſis.

V. Candidus Furlongus, Hibernus, monachus cœnobii Nucalis in Caſtella veteri, obiit ann. 1616. & quieſcit Vvexfordiæ in patria. Vitam ſcripſere *Franciſcus Vivarius lib. de Mulieribus Illuſtribus*, *& P. Chryſoſtomus Henriquez Hiſp.*

B. Catharina monialis in Prato. Germaniæ cœnobio: de quo *Cæſar. lib. 2. cap. 26.*

B. Chriſtianus Abbas Melli-Fontis in d. Armacana, pòſt Epiſcopus in Hibernia, floruit an. 1148. ut teſtatur. *Robertus Montenſis in Supplemento ad Sigeberti chronicon, de eodem S. Bernardus in vita S. Malachiæ.*

V. Chriſtianus Monachus Hemmenrodenſis pater B. Henrici Converſus Villarienſis: de quo *Cæſar. l. 2. cap. 21. & lib. 2. cap. 16.*

B. Chriſtianus Epiſcopus Culmenſis, & Apoſtolus Ruſſiæ: de quo *Martinus Cromerus in Hiſt. lib. 7.*

B. Chriſtianus Monachus in Valle S. Petri: de quo *Cæſar. lib. 4. cap. 30.*

B. Chriſtina, cognomento Mirabilis: monialis in cœnobio S. Catherinæ apud Trudonopolim, d. Leodienſis oppidum, cujus vitam ſcripſit *Thom. Cantipratanus*. Vide, an fuerit ord. Benedictini.

B. Chriſtina, monialis in monte S. Vvalburgis, d. Colonienſis: de qua *Cæſ. lib. 7. cap. 21. & lib. 8. cap. 3. & 15.*

B. Conradus, ex Canonico S. Lamberdi Abbas IX. Villarienſis Clare-Vallenſis, & Ciſtercienſis, demum S. R. E. Cardinalis, & Epiſcopus Portuenſis, obiit Barii in Italia: de quo *Cæſ. lib. 3. cap. 33. lib. 5. cap. 26.*

B. Conradus monachus, & presbyter ex Haſſia ord. Ciſtercienſis: de quo *Vvionus lib. 1. cap. 27. & Petrus Cratipolius lib. de Sanctis Germaniæ.*

V. Conſtantinus, ex latrone famoſo frater laicus in Clara-Valle: quem S. Bernardus à patibulo liberavit: de quo *Cæſar. lib. 4. cap. 18. Exord. Ciſterc. lib. 2. cap. 15. & Peralis lib. 1. cap. 17.*

B. Daniel Abbas, vel Eremita Venetus anno 1132. obiit: de quo *Franciſcus Sanſovinus in deſcriptione Venetiarum.*

B. Daniel monachus Hemmenrodenſis in d. Trevirenſi de quo *Cæſer. lib. 2. cap. 37.*

B. Daniel monachus, quieſcit Hemmenrodæ, ut teſtatur *Cratipolius lib. tit. unde Cæſar. lib. 1. cap. 4. & l. 2. cap. 19.*

B. Deſiderius, frater laicus In Clara-Valle: de quo *Brito tom. 1. lib. 4. cap. 20.*

B. Didacus Epiſcopus Uxamenſis, & magiſter S. Dominici, familiæ Prædicat. conditoris.

B. Didacus Velaſcus, ſocius S. Raimundi, cum illo ordinem Equeſtrem Calatravæ inſtituit, & quieſcit Guimelæ in d. Uxamenſi.

B. Edmundus, primùm Canonicus regularis, dein monachus in Clara-Valle. De eo *Joannes Eremita in vita S. Bernardi, cap. 28.*

B. Eliſabetha, ſocia B. Julianæ Cornelienſis, obiit circà annum 1256. & quieſcit in cœnobio Salſiniæ apud Namurcum.

B. Eliſabetha Vvanſia, nobili genere nata: quieſcit Aquiriæ in Brabantia, ubi & monialis fuit. De ea *Thomas Cantipratarius lib. 2. Apum. cap 50.*

V. Emmanuel monachus in Friſia: de quo Joannes Abbas, Guido Claræ-Vallenſis, & Montalvus libris citatis.

B. Enarrandus, ex magiſtro ord. Templariorum monachus in Clara-Valle. De quo *Exord. Ciſt. lib. 4. cap. 32.*

B. Ermengardis Comitiſſa Britanniæ, poſt monialis: ad quam extant *Epiſtolæ S. Bernardi 116. & 117.*

B. Eſchilius Archiepiſcopus Ludenſis, & Primas regni Daniæ, poſteà monachus in Clara-Valle: de quo *Saxo Grammaticus lib. 14. Crantz. lib. 3. Daniæ, cap. 35. & Exod. Ciſt. lib. 3. cap. 26.*

B. Eſpinela, ſive Spinela, monialis Araucana, in Portugallia: de quo *Brito tom. 1. cap. 36.*

B. Euſtachius, Abbas monaſterii Flaicenſis in Anglia: de quo *Matthæus Paris in Hiſt. Angliæ*, ad ann. 1200. & 1253.

V. Euphemia monialis, de qua *Cæſar. lib. 5. cap. 44.*

B. Faſtradus, VII. Abbas Ciſtercienſis: de quo *Exord. Ciſt. lib. 2. cap. 24.*

V. Ferdinandus, Joannis Portugalliæ Regis filius, & magiſter Ord. Equitum Aviſiorum. Vide Ordines Equeſtres, in loco de Equitibus.

B. Florentinus Abbas Caraceti.

B. Fulcuinus, primus Abbas monaſterii Sichenſis. De quo legitur in *Speculo Exemplorum, diſt. 5. §. 19.*

B. Garinus Abbas in Alpibus, poſt Epiſcopus Sedunenſis; ad quem extat S. Bernardi Epiſtola 253. De eodem *Arn. Carnotenſis in vita S. Bernardi, cap. 8.*

V. Gaufridus, Secretarius, ſeu Notarius S Bernardi: de quo *Exord. Ciſt. lib. 6. cap. ultimo, & Vinc. in Spec. Hiſt. lib. 27. c. 27.* Sunt, qui ſcribunt, eum poſteà fuiſſe Abbatem IV. Claræ-Vallenſem, contrarium tamen colligi poſſe videtur *ex cap. ultimo lib. 6. Exord. Ciſtercienſis.*

B. Gaufridus monachus, Claræ-Vallenſis, poſt Epiſcopus Soranus: de quo *Exord. Ciſt. lib. 3. cap. 22.* & ſequentibus, *Montalvus t. 1. lib. 2. cap. 21.*

B. Genta Abbatiſſa: de qua legitur in *Speculo exemplorum diſt. 5. §. 8.*

B. Gerardus, ſeu Girardus, frater S. Bernardi, & Cellarius Claræ-Vallenſis: de quo *Bern. Ser. 29. in Cant. 9. Exord. Ciſt. lib. 3. cap. 12. & Baſilius Santorius in Flores Sanct. 13. Octob.*

B. Gerardus VI. Abbas Claræ-Vallenſis, & martyr: de quo *Cæſ. lib. 8. cap. 67. Petrus in Catalogo SS. lib. 3. cap. 200. Vinc. in ſpec. Hiſt. lib. 21. cap. 31. Antonius*, & alii.

B. Gerardus Abbas primùm Floriacenſis, poſteà monachus in Signiaco: de quo *Joan. Abb. Montalvus*, *& Ruſca* lib. cit.

B. Gerardus Farfa, monachus Claræ-Vallenſis: de quo *Exord. Ciſt. l. 3. c. 16. & Brito tom. 1. lib. 4. cap. 35.*

B. Gerardus, ex monacho Claræ-Vallenſi Abbas Novæ-Vallis, in Suevia: de quo *Exord. Ciſt. l. 4. c. 29. & Brito l. 6. cap. 5. tom. 1.*

B. Gerbrandus primus Abbas Floricampi: de quo *Molanus ad Uſuardum, & Cæſ. l. 11. cap. 30.*

B. Gertrudis filia S. Hedvvigis Duciſſæ, monialis Trebuicenſis, in d. Uratiſlavienſi, apud Sileſios, floruit an. 1273.

B. Geſelinus monachus Ciſtercienſis, cujus vitam ſcripſit *Achardus Ciſter.* de quo *Vvionus in Martyrologio.*

B. Gilbertus, cognomento Magnus, Abbas VIII. Ciſtercienſis: de quo *Ioannes Claræ-Vallenſis lib. de viris Illuſtribus.*

B. Gilbertus, Prior monaſterii Bebenhuſenſis, in d. Conſtantienſi: de quo *Ruſca, Ioan. Abbas, & Montalvus.*

B. Gobertus, ex Aſperi Montis Comite monachus Villarienſis, moritur 20. Auguſti & quieſcit ibidem.

B. Gode-

B. Godefridus, ex Priore Claræ-Vallenſi Epiſcopus Lingonenſis, anno 1139. floruit, ut teſtatur *Robertus Montenſis in Supplemento*.

B. Godefridus, relictis Cluniacenſibus, monachus Villarienſis, quantæ fuerit ſanctitatis, quàm fervens in ordine, per ſacras ejus reliquias uſque hodie Dominus non ceſſat oſtendere: *ut Cæſarius lib.1.cap.36.* loquitur. Idem, niſi fallor, dictus eſt Pacomius, & fuit Æditus Villarienſis.

B. Godefridus Peronenſis, diſcipulus ſancti Bernardi, & Prior Claræ-Vallenſis: ad quem extat epiſtola 109. ejuſdem Bernardi.

B. Gondeſcalus, Abbas Montis S. Martini, commendatur à *S. Bernardo, Epiſtola* 214. *& Cæſario lib.9. cap.2. & alibi*. Hic à multis annumeratur Ciſtercienſibus, ſed an rectè dubito, eo quòd Mons S. Martini ſit Abbatia Ord. Præmonſtratenſis in Picardia, & d. Cameracenſi.

B. Gonſalvus, ſeu Gonzalus. Vide Gondiſalvus.

B. Golvinus, Abbas V. Ciſtercienſis: de quo *Joannes Abbas, & Ruſca*.

B. Guerricus Abbas Igniacenſis, in d. Remenſi, & Doctor, libris editis clarus; quem *Joannes Gagnejus in prologo ad Sermones ejus*, Trithemius, & alii laudant. De eodem agitur *in Exord. Ciſt. lib.3. cap.8. & ſeq.*

V. Guicardus, primùm Abbas Pontiniaci, poſt Archiepiſcopus Lugdunenſis in Gallia.

B. Guido, frater S. Bernardi, monachus in Ciſtercio: de quo *Guilielmus in vita S. Bernardi c.*10.

B. Guilielmus, Abbas monaſterii Belli laudæ, in Anglia, floruit an. 1173. ut teſtatur *Matthæus Paris in Hiſt. Angliæ*.

B. Guilielmus, ex Abbate S. Theodorici juxta Remos, monachus Claræ-Vallenſis, ſcriptis clarus, laudatur à Trithemio, & in Exor.

B. Guilielmus, Marchio montis Peſſulani, poſteà monachus in Grandi Silva; quem *Calzolarius* ſcribit Sanctorum numero fuiſſe adſcriptum.

B. Guilielmus, ex Abbate S. Albini monachus Clarevallenſis: de quo *Joannes Eremita in vita S. Bernardi cap. 34. & Brito tom. 1. lib. 4. cap. 35.*

V. Guilielmus nobili Dongelbergiorum apud Bruxellenſes genere natus, Abbas XI. Villarienſis, vir caſtiſſimus, & prophetiæ ſpiritu illuſtris.

B. Gundiſalvus, Aceveri Abbas in Gallæcia: cujus ibidem ſepulchrum à fidelibus frequentiſſimè viſitatur: teſte *Montalvo lib. 2. cap. 39.*

B. Helinandus, monachus in Monte frigido in d. Bellovacenſi: & Doctor, ſcriptis clarus, à Trithemio, & aliis laudatur.

B. Henricus ex Abbate VII. Clarevallenſi Cardinalis, & Epiſcopus Albanenſis, commendatur *à Cæſario lib. 4. cap. 79. & Crantzio lib. 7. Saxon. cap. 5. & in Exor. Ciſt. lib. 2. cap.* 10.

B. Henricus Contractus, monachus Clarevallenſis, fuit ſpiritu pollens prophetico, & nullius expers ſpiritualis gratię: ut *Cæſarius lib.1. cap.16. & lib.8. cap.30. loquitur*.

B. Henricus, frater Laicus Hemmenrodenſis, in d. Trevirenſi: de quo *Cæſarius lib.5. cap.5. & alibi*.

V. Henricus frater Laicus Villarienſis, filius B. Chriſtiani Hemmenrodenſis, laudatur à *Cæſario lib. 4. cap. 30. & ſequenti*.

B. Heribertus eremita, & monachus Molinenſis, quieſcit in ſilva Marlania, apud Namurcum, in ſui nominis eremitorio, haud procul à monaſterio eremitico Carmelitarum Diſcalceatorum, quod anno 1619. Albertus, & Iſabella Sereniſſ. Belgarum Principes fundarunt.

B. Hermannus, frater Laicus Hemmenrodenſis: de quo *Cæſarius lib. 7. cap. 52.*

V. Hermannus, frater Converſus, à patientia, & ſapientia commendatus, Aquiriæ in Brabantia.

B. Hervetus, ex monacho Clarevallenſi Abbas Urſicampi, in d. Noviomenſi, laudatur à Gaufrido in vita *S. Bernardi lib. 2. cap. 4. & Vincentio in Spec. Hiſt. lib. 27. cap. 4.*

B. Herus quieſcit Armenteræ in Gallæcia, cujus meminit Edmundus Crucius in Epiſtola Confraternitatis anno 1601. ad Congregationem regularem Hiſpanicam data.

B. Hilarius, frater Laicus in Morerola diœceſis Zamorenſis monaſterio apud Hiſpanos: de quo *Angelus Manricus in Sanctorali Ciſtercienſi*.

B. Hildegundis, quæ in habitu virili dicta fuit Joſeph, monialis in Sconaugiam, 1188. vivere deſiit: ut teſtatur *Trithemius in chronico Hirſaugienſi*.

V. Himmena, Abbatiſſa Salſinienſis, apud Namurcum, ſoror Conradi Archiepiſcopi Colonienſis, vitæ, morumque probitate floruit, & fratre plurimas SS. undecim millium virginum, ac martyrum reliquias obtinuit.

B. Hugo, primus Abbas Pontiniaci poſt Epiſcopus Antiſſiodorenſis, floruit ann. 1139. & 1150. ut teſtatur *Robertus Montenſis in chronico*.

B. Hugo ex Abbate trium Fontium Cardinalis, & Epiſcopus Portuenſis: de quo *Arnob. Carnotenſis in vita Sancti Bernardi*.

V. Hugo monachus in cœnobio Portæ cæli: de quo Ruſca, & Joannes Abbas.

B. Hugo Abbas, & fundator monaſterii B. Mariæ in Mucaria apud Siculos: de quo *Octavius Cajetanus in libro de Sanctis Siciliæ*.

B. Humelina, ſoror S. Bernardi, ordinem monialium inchoavit.

B. Humbertus, primùm Cluniacenſis, dein Clarevallenſis monachus, ac Prior, demum Abbas Igniacenſis in d. Remenſi: de cujus obitu extat *ſermo S. Bernardi*. De eodem agitur *in Exord. Ciſt. lib.3. cap.5.*

B. Humbertus, Comes Sabaudiæ, poſteà monachus in Altacunen. d. Genevenſis cœnobio.

B. Ida Lenuenſis monialis in Rameja, Brabantiæ cœnobio; cujus vita extat M. S. in Rubra Valle.

B. Ida Lovanienſis, monialis in Valle Roſarum apud Mechliniam, anno 1200. vivere deſiit. Extat ejus vita in Rubra Valle.

B. Ida Nivellenſis, monialis in Rameja d. Namurcenſis cœnobio in Gallobrabantia: ejus vita extat M. S. in Rubra Valle.

B. Joanna, Abbatiſſa juxta Eboram in Luſitania, & martyr, quieſcit ibidem.

B. Joannes Abbas Eonæ-Vallis, & Epiſcopus Valentinus in Gallia laudatur *à Vincentio in Spec. Hiſt. lib.36. cap.42. Antonio, & aliis*.

B. Joannes Euſtachius, primus Abbas Jardineti in d. & comitatu Mamurcenſi, prophetiæ dono clarus. Extat ibidem vita ejus m. s.

V. Joannes, primus Abbas Grandipratenſis in d. Namurcenſi, antea ex nobili milite humilis in Villario monachus, laudatur ab Ægidio rerum Leodienſium ſcriptore.

B. Joannes, de Monte mirabili, vir nobiliſſimus, poſt monachus in Longo Ponte, circà an. 1200. claruit. Extat ejus vita m. s. in Supplemento Suriano apud Belfortium.

B. Joannes, monachus cœnobii Ciſtercienſis: cujus meminerunt Joannes Abbas, & Montalvus ex antiquo Miſſali ordinis.

B. Joannes alius à priore monachus item Ord. Ciſtercienſis: de quo vide ſcriptores jam citatos.

B. Joannes Zirita, fundator ordinis Equitum Aviſiorum, in Luſitania, primus Abbas S. Chriſtophori Foenſis, & tertius S. Joannis Toraucani, clarus vita, clarus meritis, clarus miraculis, claret in cœlis: ut in ejus tumulo legitur. De eo fusè *Brito tom. 1. lib. 2. & 5.*

B. Joannes, monachus, & Prior Clarę-Vallis de quo, *Exord. Ciſter. lib. 4. cap. 27. & ſequenti*.

B. Joannes, frater laicus in Grandi Silva, putatur is fuiſſe, qui nihil ſcivit præter hæc duo vocabula, *Ave Maria*, ex cujus ore jam ſepulti tradunt lilium, iiſdem litteris aureis decoratum, prodiiſſe. Vide *Montalvum lib. 2. cap.* 41.

B. Joannes Panaqua, anachoreta, & monachus cœnobii, quod vocant Sacra Mœnia apud Hiſpanos, ibidem quieſcit, ut tradit *Manricus lib.3. Sanctoralis Ciſtercienſis*.

V. Jolenta cognomento Pęnitens, relicto Monaſterienſi ad Sabim fl. cœnobio, pœnitentiam egit in Aquina Brabantiæ cœnobio, & poſt mortem ſanct. Ludgardi beata apparuit, *ut in illius, vita lib.2.* legitur.

B. Iſabella, Abbatiſſa Sconaugienſis, cujus vitam ſcripſit *Rogerus Anglus*.

B. Iſnebardus, monachus Hemmenrodenſis, in d. Trevirenſi, *à Cæſario lib.11. cap.3. & 11.* laudatur.

B. Juliana Cornelienſis, auguſtiſſimæ Corporis Chriſti feſtivitatis auctrix, quieſcit Villarii in Brabantia. De qua *Vide Chron. Ciſtercienſe Aub. Miræi*.

B. Laurentius, frater laicus in Clara Valle: de quo *Exord. Ciſt. lib. 4. cap.34.*

V. Liſardus, frater laicus Hemmenrodenſis: de quo *Cæſarius lib.4. & 10.*

B. Macarius, monachus in Valle Bona, d. Valliſoletanæ monaſterio: cujus ibidem tumulus eſt in veneratione: ut tradit *Manricus lib.3. Sanctoral. Ciſt.*

B. Mafalda, Sanctii Portugalliæ Regis filia, in cœnobio Aroucano monialis: de qua *Rodericus Toletanus in Hiſt. Hiſp. lib 9. cap.2.*

B. Mamertus, Abbas Gumielæ in d. Uxamenſi, fuit frater S. Dominici, qui ordinem Prædicatorum inſtituit.

B. Margarita, monialis in cœnobio Silvæ Benedictæ, de qua Joannes Abbas, Ruſca, & Montalvus.

B. Margarita Lovanienſis à *Cæſario lib. 6. cap. 36.* laudatur.

B. Margarita, monialis in Monte S. Vvalburgis, d. Colonienſis cœnobio.

B. Maria Martines, aliàs cognomento Peregrina, niſi fallor, monialis in Lorbano Portugalliæ cœnobio: de qua *Brito tom.1. lib.6. cap.34.*

B. Maria Vela, monialis in Abulenſi S. Annæ monaſterio, à Sanctio Velada Epiſcopo Abulenſi fundato, ibidem anno 1617. obiit. Ejus vitam ſcripſit *Michael Gonzales Vaquerus*, Doctor Theologus, Hiſpanicè Madriti anno 1618.

BB. Martyres, circiter bis mille, partim Equites, partim monachii, Calatravæ paſſi, quieſcunt in veteri Calatrava, de quibus *vide Andradam in hiſtoria Ordinis Calatravæ*.

BB. Martyres monachi ord. Ciſtercienſis anno 1421. ab Huſſitis occiſi, in monaſteriis Sedelizenſi, & Oſleckenſi, apud Caſtrum Roſembergenſe in Bohemia, de quibus *Carolus Langius in Chronico Citizenſi*.

BB. Martyres anno 1429. aut 1430. occiſi ab iiſdem Huſſitis, in Cella nova, Grunthemio, monaſteriis inſtituti Ciſtercienſis, in d. Uratiſlavienſi apud Sileſios: de quibus *Langius, & Joannes Cochlæus lib.6. Hiſtor. Huſſitarum.*

BB. Martyres, ac monachi Copriunicenſes, Sendomiriæ à Tartaris occiſi.

BB. Martyres 40. Hiberni, cum ſuo Abbate, plexi capite.

B. Mauritius, Abbas monaſterii S. Martini, de cujus canonizatione facienda *Textus in Cap. Venerabili fratri*, 52. *de teſtibus, & atteſtationibus*.

B. Mechtildis, cujus meminit Edmundus Crucius, Abbas Ciſtercienſis, in charta confraternitatis, anno 1601. Ciſtercio in Hiſpaniam miſſa ad Congregationem regularis obſervantiæ.

B. Mainerus, diſcipulus S. Bernardi, Prior Hemmentodenſis, per multos labores ad ſublime ſanctitatis, & gloriæ culmen pervenit: ut *Cæſarius lib.11. cap.2.* loquitur.

B. Monachus in Rivo ſicco, Hiſpaniæ monaſterio ſecundo lapide à Medina Pomarienſi: de quo *Cæſarius lib. 7. cap.*21.

B. Nivardus, frater S. Bernardi, fundator monaſterii Spinæ, in d. Valliſoletana: quod ita nuncupatur à Spina Coronæ Dominicæ ibidem religiosè adſervata. Ad hunc extat Epiſtola 301.

B. Oglerus, Abbas Locedii in d. Caſalenſi, & ducatu Montis Ferrati, apud Inſubres ſiti: de quo Ruſca, & Joannes Abbas.

B. Oildis, cujus mentio fit in dicta charta Confraternitatis anno 1601. miſſa in Hiſpaniam per Edmundum Crucium.

B. Otho Epiſcopus Friſingenſis.

B. Otho, Supprior in Clara Valle, temporibus S. Bernardi de quo *Exord. Ciſt. lib.3. cap.6.*

B. Ozilia, ſocia B. Julianæ Cornelienſis, obiit Salſiniæ extra Namurcum: de qua *Vide B. Julianæ vitam*.

B. Petrus Monoculus, ex monacho Igniacenſi Abbas Claræ-Vallenſis: de quo *Cæſarius lib.6. & Petrus in Catalogo Sanctorum*.

B. Petrus à Caſtronovo, primus hereticæ pravitatis inquiſitor, & martyr.

B. Petrus, monachus in Caduino cœnobio: de quo Joannes Abbas, Silva, & Montalvus.

B. Petrus, primus Abbas Morerolæ in d. Zamorenſi: de quo *Sylva lib.7. cap. 5.*

B. Petrus, ejuſdem loci ſacriſta, Deiparæ addictiſſimus.

B. Petrus Alfonſus, frater Alfonſi Henriquez Regis Portugalliæ, monachus Alcobatiæ: de quo *Bernardus Brito in Monarchia Luſitanica, & tom.1. Chron. lib. 5. cap.16. & ſeq.*

B. Petrus Marginetus, monachus in Populeto, d. Turiaſonenſis cœnobio, cujus vita ibidem m. s. extat. Ex qua hauſit ſua *Joannes Vincentius l. 2. de Sanctis Cataloniæ, & Joannes Alvarus lib. de monaſteriis Ciſtercienſibus in Aragonia*.

B. Petrus Toloſanus, monachus Claræ Vallenſis, & Doctor: de quo *Exord. Ciſtercienſ.*

B. Petrus, monachus Hemmenrodenſis, poſt Apoſtolus Livoniæ: de quo *Exord. Ciſt. lib.3. cap. 4. & 13.*

B. Pontius, ex Abbate V. Clare-Vallenſi Epiſcopus Claromontanus: de quo *Exord. Ciſt. lib.2. cap.6.*

B. Raimundus, Abbas Fiterii in Navarræ finibus, fuit inſtitutor Ordinis militaris Calatravæ. De quo *Vide Rodericum Toletanum l. 7. c. 14. Marietam de Sanctis Hiſpaniæ*, & alios. Illius corpus ex loco Cirvelos translatum eſt ad cœnobium Montis Sion, juxta Toletum, ubi quieſcit in ſacello, & tumulo ſumptuoſo unà cum dicto Roderico.

B. Rainaldus, Abbas IV. Ciſtercienſis: de quo *Exord. Ciſt. lib.1. c.28. & Vincentinus in Spec. Hiſt. lib.27. c.127.*

B. Rainaldus, Abbas Peſiniaci: ad quem extant Epiſtolæ S. Bernardi 72. & ſequentes.

B. Rainaldus, relictis Cluniacenſibus, monachis in Clara valle, de quo *Exord. Ciſter. lib. 3. cap.12. & Brito lib. 4. cap.* 15.

B. Richardus, monachus Aduvertenſis in Friſia, & d. Groningenſi, miraculis & peregrinationibus clarus: de quo *Molanus in Natalibus Sanctorum Belgii, ſub finem*.

B. Robertus primus Abbas Dunenſis in Flandria: de quo *Exord. Ciſter. lib.2. cap. 21.* & nos in Chronico Ciſtercienſi. Ad hunc extant Epiſtolæ Sancti Bernardi 336. & 337.

V. Robertus, frater Laicus Claræ-Vallenſis: de quo *Brito tom.1. lib.4. cap.20.*

B. Rolandus, monachus monaſterii Keſeriacenſis: de quo *Joannes Abbas in Catalogo*.

B. Ruandus, ex monacho Ciſtercienſi Epiſcopus Venetenſis, in Britannia minore, floruit an. 1177. ut teſtatur *Robertus Montenſis in Supplemento ad Sigeberti Chronicon, & Vvionus lib.1. cap.46.*

B. Rudgerus, ſeu Rogerus Abbas Ellaucenſis: de quo *Joannes Abbas, Ruſca, & Montalvus*.

B. Sanctia, Sanctii Portugalliæ Regis filia, monialis, & fundatrix cœnobii Cellarum: de qua *Brito lib.6. cap.33.*

B. Simon, Alnenſis monaſterii frater laicus, in d. Leodienſi, an. 1296. vivere deſiit. Vitam ejus ex illius loci monumentis edidit *Franciſcus Moſchus*, Atrebati an. 1600.

B. Simon, Abbas Cazienſis: poſt monachus Claræ-Vallenſis: de quo *Bernardus Epiſtola 293. & Joannes Eremita in Vita S. Bernardi c.40. vide Exord. Ciſterc. lib.2. c.29.*

B. Simon Lipnicienſis; quem multis claruiſſe miraculis *Martinus Cromerus lib.29. de rebus Poloniæ* teſtatur.

B. Sophia, Prioriſſa Montis S. Vvalburgis, pòſt Abbatiſſa Ovenenſis, cui aliquando tenuis cereviſia in vinum eſt converſa, quàm etiam Angelus Domini, cum de Matutinis cum lucerna antecedebat, ut *lib.10. c.16. Cæſarius* loquitur. De eadem fortè *Bernardus Epiſt.*113.

B. Spinela, vide Eſpinela.

B. Stephanus, ex monacho Ciſtercienſi Cardinalis, & Epiſcopus Præneſtinus: de quo Bernardus Bonę vallis Abbas *c. 8. vitæ S. Bernardi*. Ad eundem extat S. Bernardi Epiſtola 219. & 223.

B. Stephanus, primus Abbas Oboſimenſis: de quo *Joannes Abbas: Ruſca & Montalvus*.

B. Stephanus, Prior ejuſdem monaſterii: de quo auctores ſupradicti.

B. Stephanus, Converſus in Clara Valle: de quo *Brito tom.1. lib.4. cap.20.*

B. Tereſia, Alfonſi Regis Legionenſis vidua, & monialis in monaſterio Lorbanenſi: de qua *Duardus Galbanus in vita Regis Sanctii, & Brito lib.6. c.21. & ſeq.*

B. Tereſia, Regina Aragoniæ, fundatrix, & monialis cœnobii noſtræ Dominæ de Gratia, in urbe Valentia: ubi hodieque corpus ejus incorruptum adſervari tradunt. *Vide Garibatum lib. 32. cap.6. Martinum Vicianam in Chronico Valentiæ, & Joannem Alvarum de Origine monaſt. Ord. Ciſt. in Aragonia*.

B. Thomas, Prior Boni fontis de Tareſca: de quo *Joannes Abbas, & Ruſca*.

B. Thomas, monachus Dunenſis, & martyr, de quo *vide*

Trophæa Eccleſiæ Anglicanæ in æs inciſa, & Montalvum
A *tom. 1. lib. 2. cap. 37.*

B. Trophimus Epiſcopus Hamariæ in Norvegia, exul aliquamdiu vixit, & obiit in monaſterio Tholoſano ordinis Ciſter. apud Brugas, Flandriæ olim emporium. *Vide Acolanum in Natalibus SS. Belgii.*

B. Vidalis, ſeu Vitalis in monaſterio S. Sulpitii, de quo *Cæſarius lib. 9.*

B. Vitalis, Abbas primus Savigniaci, niſi fallor, in d. Abrincantenſi, anno 1178. floruit: cujus vitam ſcripſit Stephanus Epiſcopus Redonenſis. *Vide Robertum Montenſem in Chronico ad dictum annum.*

B. Ulricus, natione Colonienſis, monachus Villarienſis, dum Miſſam celebraret, ſuper caput ejus globus igneus apparuit. *Cæſar. lib. 6. cap. 31.*

B. Vvallenus Abbas Meuroſſenſis in Anglia, obiit an. 1160. tertio nonas Auguſti. Vita ejus extat m. s. in Rubra Valle, *tom. 3. Ant. Gentii.*

B. Vvalterus, ſive Gualterus, Birbacenſis, monachus Hemmerodenſis, miraculis poſt mortem clarus: ut *Cæſar. lib. 4. cap. 54. & lib. 7. cap. 39.* teſtatur.

B V. Vvalterus Trajectenſis, Abbas X. Villarienſis, prophetiæ ſpiritu clarus, & orationi dedititiſſimus.

B. Vverricus Prior Alnæ in d. Leodienſi, cum ſocio Novitio anonymo, ibidem quieſcit.

De his plura qui volet, *Joannem Daſſignium* ex monacho Camberonenſi Abbatem Niſellenſem conſulat *in Vitis Sanctorum Beatorum Ord. Ciſtercienſis*, quas Gallico ſermone conſcripſit, & Montibus Hannoniæ an. 1603. typis edendas curavit. Conſulat item *Exordium Ciſtercienſe*, ſeu librum manuſcriptum *de Origine, & viris illuſtribus Ord. Ciſtercienſis*, qui variis in Bibliothecis extat. Illius auctor fuit (quantum ex ultimo capite libri 6. colligitur) primum monachus in Clara-Valle, poſt alicubi Abbas, & floruit circà an. 1180. aut circiter, paulò poſt tempora S. Bernardi. Dicit enim citato loco vidiſſe, ac cognoviſſe ſe in Clara-Valle non paucos ſeniores ex diſcipulis S. Bernardi, morum gravitate, religionis integritate, & prudentia, & ſimplicitate reverendos, in his beatæ memoriæ D. Gerardum Priorem, D. Gaufridum ejuſdem Sancti viri Notarium: plurimumque ab eo dilectum D. Hugonem de Monte felice, D.
C Petrum Catalaunenſem, & alios tam monachos, quàm converſos.

CALENDARIUM SANCTORUM, AC BEATORUM, maximè illuſtrium, ex Ord. Ciſtercienſi, menſium, ac dierum ſerie digeſtum.

J A N U A R I U S.

2. V. Theobaldus XXVI. Abbas Ciſtercienſis.
6. B. Didacus Epiſcopus Uxamenſis.
8. B. Trophimus Epiſcopus Norvegiæ.
10. S. Guilielmus Archiepiſcopus Bituricenſis.
12. B. Ælredus Abbas Rievallis in Anglia obiit.
18. S. Bernardus, Abbas Claræ-Vallis per Alexandrum III. canonizatur an. 1165.
21. B. Hugo Epiſcopus Antiſſiodorenſis.
26. S. Albericus II. Abbas Ciſtercienſis.
28. V. Carolus VIII. Abbas Villarienſis.

D F E B R U A R I U S.

4. B. Chriſtianus monachus Hemmenrodenſis.
7. B. Nivardus frater B. Bernardi.
10. B. Guilielmus, Dux Aquitaniæ, per B. Bernardum converſus.
11. B Humbertus I. Abbas Igniacenſis.
13. B. Stephanus Card. & Epiſcopus Præneſtinus.
19. B. Bonifacius Epiſcopus Lauſanenſis.
24. B. Deſiderius, Laicus in Clara-Valle.
28. Paſſio multorum martyrum, Calatravæ à Saracenis occiſorum.

M A R T I U S.

1. B. David monachus Hemmenrodenſis.
6. V. Pontius Epiſcopus Claromontanus.
11. B Mamertus, frater S. Dominici, & Abbas Gumielæ.
13. B. Sanctia Regina.
14. B. Petrus à Caſtro Novo, primus hæreticæ pravitatis inquiſitor, & martyr.
18. B. Chriſtianus Abbas Mellifontis.
19. B. Aletha, mater S. Bernardi, transfertur ad Claram-Vallem. E
   B. Abundus Villarienſis.
21. S. Robertus Abbas, & fundator Ord. Ciſtercienſis, an. 110. Moliſmi in Domino obdormivit hoc die, qui ſacer eſt S. Benedicto.
26. B. Petrus Marianetus, monachus, & eremita in Populeto.
28. S. Stephanus III. Abbas Ciſtercienſis an. 1134. obiit.
31. B. Goſvinus Abbas V. Ciſtercienſis.

A P R I L I S.

4. B. Aletha, mater S. Bernardi.
5. B. Juliana Cornelienſis.
   V. Andreas, frater S. Bernardi, monachus Claræ-vallenſis.
9. B. Guilielmus Marchio.
10. B. Eſchillus Archiepiſcopus in Dania.
13. B. Ida Lovanienſis.
17. S. Stephanus Abbas III. Ciſtercienſis Sanctorum numero adſcribitur.
20. B. Hildegundis, virgo ſub veſte monach. Sconaugiæ.
23. B. Gerardus monachus. F
25. S. Franca Abbatiſſa.
29. S. Robertus, primus Abbas, & fundator Ord. Ciſtercienſis, hoc die celebratur juxta Martyrologium Romanum
   S. Hugo Abbas Bonæ-Vallis.

M A J U S.

1. B. Mafalda Regina.
3. B. Alexander Princeps Scotiæ.
4. B. Catharina virgo.
5. S. Martinus Epiſcopus Seguntinus, in tabulis Martyrologii Romani vocatur S. Sacerdos.
8. S. Petrus Archiepiſcopus Tarantaſienſis.
11. B. Guido S. Bernardi, moritur Pontiniaci.
14. B. Petrus, Monoculus, Abbas Claræ-Vallis.
15. D. Robertus VI. Abbas Claræ-Vallis.
16. S. Bernardus eremita.
20. B. Guido, Card. & Epiſcopus Albanenſis obiit.
   B. Faſtradus Abbas VII. Ciſtercienſis.
26. V. Benedictus XII. Papa moritur Avenione ann. 1342.

J U N I U S. G

2. Copriunicenſes monachi Sendomiriæ in Polonia martyrio à Tartaris coronantur.
6. B. Gundiſalvus Abbas Aceveri.
7. S. Robertus Abbas Novi monaſterii in Anglia.
11. B. Alcidis Scarembecana.
   B. Alcida monialis.
13. B. Gerardus, frater S. Bernardi, Cellarius in Clara-Valle.
16. S. Lutgardis, monialis in Aquiria.
17. B. Ferdinandus magiſter ordinis Aviſii.
   B. Thereſia Regina.
18. S. Elizabetha Sconaugienſis.
24. B. Joannes Epiſcopus Valentinus.
30. B. Arnulfus Cornilaurienſis.

J U L I U S.

1. S. Theobaldus Abbas Vallis Cernajæ.
7. B. Robertus, Converſus in Clara-Valle.
   Eodem die elevatio corporis S. Thomæ Cantuarienſis.
14. Henricus Card. & Epiſcopus Albanenſis. H
   B. Thereſia, Regina Aragoniæ, & monialis in Zaydia Valentiæ obiit.
21. B. Daniel Abbas apud Venetos.
23. Inventio corporis S. Bernardi Alcirani, martyris apud Valentiam.
24. B. Chriſtina Mirabilis.
28. V. Guicardus Archiepiſcopus Lugdunenſis.
30. V. Guido XVI. Abbas Ciſtercienſis, poſt Archiepiſcopus Remenſis, obiit.
31. V. Arnaldus XVIII. Abbas Ciſtercienſis obiit.

A U G U S T U S.

1. B. Petrus primus Abbas inſtituti Ciſtercienſis in Morerola.
2. B. Vvallenus Abbas.
3. B. Beatrix Prioriſſa in Nazareth.
4. B. Dominicus Abbas Alcobatiæ.
6. B. Geſelinus monachus Ciſtercienſis.

11. Feſtum

11 Feſtum Coronæ Spineæ, per S. Hugonem Abbatem
A Bonæ Vallis, in ord. Ciſtercienſi inſtitutum eſt.
14 Quadraginta monachi, cum ſuo Abbate, in Hybernia capite plectuntur.
16 Elevatio corporis S. Hedvvigis.
20 S. Bernardus, Abbas Claræ-Vallis.
   S. Bernardus, alios à priore, monachus inſtituti Ciſtercienſis, in Candeleda Extremaduræ oppido apud Hiſpanos, magno populorum concurſu honoratur.
   B. Gobertus Comes, poſt monachus Villarienſis.
22 B. Humbelina ſoror S. Bernardi.
23 S. Bernardus Alciranus martyr.
30 B. Herus ſive Erus Abbas Armenteræ.

S E P T E M B E R.

3 B. Euphemia monialis in Ovenes.
9 S. Silvanus, monachus Claræ-Vallenſis per Cœleſtinum Papam canonizatur.
12 V. Valeranus primus Abbas Urſicampi.
15 B. Achardus, magiſter Novitiorum in Clara-Valle.
B 16 S. Martinus, ex Abbate Hortenſi Epiſcopus Seguntinus, à quibuſdam hoc die colitur.
17 S. Hildegardis, monialis in Germania.
   B. Sthephanus, Converſus in Clara-Valle.
19 B. Sophia Abbatiſſa in Ovenes.
20 B. Amadeus Epiſcopus Lauſanenſis
24 V. Arnoldus Archiepiſcopus Narbonenſis, anteà Ciſtercienſis Abbas XVII. obiit.
   B. Maria Vela, monajalis in Hiſpania.
30 Venerabilis Conradus, Abbas, poſt Cardinalis, & Epiſcopus Portuenſis.

O C T O B E R.

1 B. Ulricus monachus Villarienſis.
4 B. Hervejus Abbas Urſicampi.
6 V. Barduinus, Cardin & Archiepiſcopus Piſanus.
7 S. Martinus Abbas Vallis Paradiſi.
8 B. Beatrix de Silva, monialium Conceptionis B. Mariæ apud
C Hiſpanos inſtitutrix, obiit.
9 B. Gerardus Abbas in Suevia.
13 B. Gerbrandus, primus Abbas Floricampi. Eodem die Dedicatio Claræ-Vallenſis Eccleſiæ.
15 S. Hedvvigis Duciſſa.
   B. Gertrudis, filia S. Hedvvigis.
16 V. Balduinus, Epiſcopus Vigormienſis in Anglia.
17 Dedicatio Eccleſiæ Ciſtercienſis.
22 B. Bertoldus, Apoſtolus Livoniæ.
21 V. Ruandus Epiſcopus Venetenſis.
26 S. Bernardus Epiſcopus Vicenſis.
29 B. Ida Nivellenſis.
   B. Joannes, cognomento Panaqua, Converſus, & eremita in cœnobio Sacrorum Mœnium.
30 B. Gerardus de Farſa, monachus in Clara-Valle.

N O V E M B E R.

1 B. Eſpinela virgo, & monialis in Arouca.
2 B. Gilbertus Abbas VIII. Ciſtercienſis.
3 S. Malachias Epiſcopus.
6 B. Simon, Converſus, Alnæ in diœceſi Leodienſi
D obiit.
11 V. Gaufridus, ex monacho Claræ-Vallenſi Epiſcopus Soranus.
15 S. Edmundus, Archiepiſcopus Cantuarienſis.
21 V. Gelaſius, Abbas Boylenſis, anno 1582. in Hybernia martyr.
24 Translatio S. Edmundi Archiepiſcopi Cantuarienſis, ad Pontiniacum.

D E C E M B E R.

3 S. Galganus eremita.
4 B. Chriſtianus, Epiſcopus, & Apoſtolus Luvaniæ.
7 B. Gerardus, VI. Abbas Claræ-Vallenſis, & martyr.
9 Jacobus, cognomento Fortunatus, Aragoniæ Rex, fit monachus in Populeto anno 1275.
10 B. Forentinus, primus Abbas inſtituti Ciſtercienſis Caraceto.
11 B. Ida Nivellenſis.
12 B. Guerricus Abbas Igniacenſis, & Doctor. E
17 V. Humbertus, Comes Sabaudiæ.
20 V. Jacobus Fornerius, ex Abbate Fontis Frigidi fit Papa Benedictus XII.
23 B. Joannes Zirita, Abbas Taroucanus, & fundator ordinis Equitum Aviſiorum in Luſitania.
29 S. Thomas Archiepiſcopus Cantuarienſis, monachus in Pontiniaco, & martyr.
30 B. Richardus monachus Aduvertenſis in Friſia.

* CONGREGATIO REFORMATA. Lotharingica Monachorum Ord. S. Benedicti.

Superioribus annis in Lotharingia exordium ſumpſit reformata Benedictorum Congregatio, cui poſteà non pauca regni Franciæ, ac Burgundiæ cœnobia ſeſe aggregarunt: in his Abbatia S. Vincentii in urbe Veſontionenſi, Faverniacum in Comitatu Burgundiæ, & diœceſi Veſontionenſi, & alia. Ejuſdem Congregationis ſodalibus in urbe Pariſienſi ann. 1618. traditum eſt à Ludovico XIII. F Rege, ac Parlamento Pariſienſi monaſterium Guilielmitarum.

Cæterùm dictæ Congregationis Fratres, ne talentum ſuum defodiant, in concionibus ad populum habendis, confeſſionibus audiendis aliiſque piis actionibus, magno fidelium bono, & applauſu, ſeſe exercent: ut in Hiſpania quoque faciunt Benedictini, ac Ciſtercienſes.

Ann. 1608. in Faverniaco accidit illuſtre miraculum circa auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum: quod ex deſcriptione *Joannis Schiffletii*, à nobis traditur *in loco de Euchariſtiæ Sacramento Tit. Veritas in Euchariſtia, miraculis confirmata.*

* ORDO VALLIS CAULIUM, IN Francia, ſub reformatione Ciſtercienſi.

*Sunt alii fratres in Epiſcopatu Lingonenſi, monachi Deo amabiles, & valdè religioſi, qui de Valle Caulium nominantur. Hi Ciſtercienſis ordinis inſtituta, victu, veſtitu, & divinis officiis, & in omnibus aliis diſtrictè, & diligenter obſervant, excepto quòd cellulas modicas, cauſa majoris tranquillitatis, & pacis, ſibi conſtruxerunt, ut in eis tempore meditationis, lectionis, orationis, tantò devotiùs, quantò ſecretiùs, clauſo ſenſualitatis oſtio, intra cubiculum ſuum ſoli Deo vacare queant. Adeò autem ab omni exterioris curæ præputio corda ſua circumcidere ſtuduerunt, ut nec greges, nec armenta, nec terras arabiles, nec alias habeant poſſeſſiones, ne temporalibus occupati ſolicitudinibus, & curis hujus ſæculi ab intentione ſpiritualium retardentur. Præfixerunt autem extra ſepta monaſterii ſui terminos, quos non licet eis evagando præterire. Solus autem Prior, cum aliquo de fratribus ſuis, ut ſubiecta ſibi viſitet monaſteria; vel alia neceſſaria de cauſa poteſt exire: reliquis ſimplicibus fratribus in domo, velut Jacob, commorantibus. Habent autem infra terminos ſuos, hortos olerum, & arborum, ad quos excolendos certis, & conſtitutis horis egrediuntur, ut manducent labores manuum ſuarum. Sed & certos poſſident reditus, quos abſque magno labore ad uſus neceſſarios annuatim recipiunt. Ne autem aliqua egeſtatis moleſtia ſpiritus à curſu ſuo retardetur, vel neceſſitate cogente oporteat ipſos mendicare, aut manibus alienis inhiare, non plures in congregatione ſua recipiunt, quàm de redditibus ſuis mediocriter valeant procurare.

* ORDO FONTIS EBRALDI IN GALLIA, per Robertum Bleſelium Pariſienſem anno 1117. inſtitutus.

Anno Chriſti 1117. mortuus aſſeritur vir inſignis Robertus auctor monaſterii fontis Ebraldi. Qui enim eduxit populum ſuum de Ægypto, & deduxit per deſertum in adinventionibus ſuis, idem ducens populum Chriſtianum per deſerta loca ſæculi hujus, ad terram felicioris promiſſionis, ipſum regnum cœlorum, novam in Gallia Religioſorum inſtituit vivendi formam, per ſervum ſuum Robertum Pariſienſem, in monaſterio, quod erexit, dictum Fontis-Ebraldi, in quo etiam viri Abbatiſſæ parerent. Hæc ut accipias,

præ-